

Türkiye ekonomisindeki çöküş her geçen gün yeni verilerle gün yüzüne çıkmaya devam ediyor. Dolar 5 TL seviyesinde seyrederken ihracatta düşüş sürüyor. Enflasyon beklentisi de 5 puan artarken şirketlerin içine girdiği borç batağı da giderek daha da çıkılmaz bir hal alıyor.

Ekonomide kriz çanları çalmaya devam ediyor

Krizin bedelini patronlara ödetmek için örgütlenelim!

Kriz fabrikalarda düşük ücret, uzun çalışma saatleri ve ağır çalışma koşulları olarak yansıyor. Bu krizin sermaye tarafından bir fırsat gibi yükü işçilere bindirmesi, faturayı işçilere ödetmesi ise ne denli yoğun bir krizin kapıda olduğunu bize yansıtıyor.

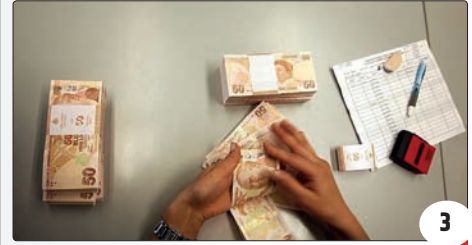
Bugün bazı işkollarında hissedilen krizin derinleşmesi itibarıyla metal fabrikalarının kapanması, toplu işten çıkarma, patronun iflas gösterip işçileri hiçe sayması, kasten yangın çıkarma vs. gibi krizin hangi sınıfı vuracağını göstermektedir. **S.8**

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete
ISSN 1300-3585
Sayı 2018 / 30
3 Ağustos 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak40.net

İçeride kriz, dışarıda gerilim tırmanıyor!

Sermayenin kriz çözümü; yoksuldan al, zengine ver!

Kriz daha belirgin hale geldiğinde iş-ten çıkarmalar, ücretsiz izinler, ücretlerin düşmesi, sosyal haklardan kırp-malar peşi sıra gelecek.

Pragmatik politikanın son örneği: Brunson davası

Batı emperyalizmiyle bağımlılık ilişkileri köklü olan Türkiye gibi bir ülkenin farklı bir emperyalist kampa geçecek kadar bile bağımsız olamayacağı ortadadır.

PYD Şam yönetimiyle görüşmelere başladı

Anlaşma, sorunları çözen sihirli bir formül olmayacak. Fakat yine de suların mecrasını bulmasına, sürecin "olağan" bir hal almasına katkı sunacaktır.

"Engels'in adı ve yaşamı her işçi tarafından bilinmelidir!" - V.İ. Lenin

s.12

Küba, anayasa, sosyalizm - E. Bahri

s.17

İçeride kriz, dışarıda gerilim tırmanıyor

Sermaye düzenini pençesine alan ekonomik, siyasi, sosyal ve kültürel alanda birikmiş sorunlar yumağı AKP iktidarını bunaltmaya devam ediyor. Özellikle ekonomi alanında yaşanan ve günbegün ağırlaşan kriz her açıdan kendisini hissettirirken, bu alanda deyim yerindeyse psikolojik sınırların aşıldığı görülüyor.

KRİZ DERİNLEŞİYOR, FATURA BÜYÜYOR

Türkiye kapitalizminin yaşadığı kriz derinleşirken, işçi sınıfı ve emekçilerin omuzlarına binen yük giderek ağırlaşıyor. Döviz kurlarında yaşanan dalgalanma ve TL'nin değer kaybetmesine bağlı olarak emekçilerin cebine giren ücretler sistemli bir şekilde eriyor. Temel tüketim mallarına günlük zamlar yapılıyor.

Sermaye çevreleri ise döviz endekli borçlanmanın kendilerini zorladığını, iflasların gündemde olduğunu ve iş gücü maliyetini düşürmek için önlemler almaya hazırlandıklarını sık sık dile getiriyorlar. Bu yolla kitlesel işçi kıyımlarının kapıda olduğunu hatırlatan sermayedarlar, Erdoğan yönetimini göreve çağırarak sosyal yıkım programını hızla uygulamaya sokmasını istiyor.

Sermaye düzeni sözcüleri ve burjuva iktisatçılar dahi, Türkiye kapitalizminin yakın geleceği konusunda fazlasıyla karamsarlar. Merkez Bankası (TCMB), yıl sonu enflasyon oranı tahminlerini revize ederek, daha önce öngörülen rakamları yükseltti. Benzer bir negatif değerlendirme 2019 yılı için de yaptı.

Erdoğan yönetimi şahsında temsil edilen siyasal düzenin yarattığı belirsizlikler ve siyasi krizler ise ekonomi alanında ciddi kırılma noktaları oluşturmaya

devam ediyor.

DIŞ İLİŞKİLERDE GERİLİM TIRMANIYOR, DENİZ BİTİYOR

AKP iktidarının 16 yıl önce işbaşına gelirken dillendirdiği "komşularla sınırlı gerilim" safsatası artık hatırlanıyor mu bilemiyoruz ama, gelinen yerde sermaye devletinin uluslararası ilişkilerde ciddi açmazlar yaşadığını, Ortadoğu'da yaşanan emperyalist savaş ve saldırganlık bağtağına boğazına kadar saplanmış olduğunu söyleyebiliriz.

Bunun en güncel ve çarpıcı örneğini ABD emperyalizmi ile bir süredir yaşanan ve giderek keskinleşen siyasi kriz oluşturuyor. Efendi uşak arasında yaşanan kriz kendisini Reza Zarrab yolsuzluk soruşturması, rahip Brunson davası vb. görünüm-ler üzerinden ortaya koysa da, gerilimin gerisinde ciddi siyasi dinamiklerin yer aldığı biliniyor. Erdoğan yönetiminin İran ve Rusya ile geliştirdiği ilişkiler, Suriye savaş sürecinde ABD'nin Kürt politikası ile çelişen yaklaşımları ABD-Türkiye arasındaki esas gerilim ve kırılma noktalarını oluşturuyor.

AKP iktidarının bu türden temel siyasal sorunlar üzerinden kendi önceliklerini esas alması ve bu yaklaşımların gelinen yerde tolere edilebilir sınırları aşması ABD emperyalizmi ile yaşanan gerilimin önümüzdeki süreçte daha da sertleşeceğini gösteriyor. ABD'nin Erdoğan yönetiminin iki bakanını hedef alan yaptırım kararı, efendi uşak arasında yaşanan krizin yakın geleceği hakkında açık bir fikir veriyor.

AKP iktidarının İran ve Rusya ile Suriye savaşından geliştirdiği ilişkiler alanı da bir başka açıdan Erdoğan yöne-

timini yeni bir açmazın içerisine sürük-lüyor. Zira, bu alanda da deniz giderek tükeniyor. Dün ilişkilerde ortaya çıkan tolere edilebilir çelişkiler bugün kendisini dayatan birer kriz dinamiğine dönüşmüş durumda.

Zira, Suriye savaşında yeni bir evreye girilmiş bulunuyor. ABD'nin yerleştiği Rojava ve sermaye devletinin denetiminde bulunan İdlib, Cerablus, El Bab ve Efrin bölgeleri; ABD, Rusya, İran, Suriye ve Türkiye gibi güçleri doğrudan karşı karşıya getirmiş durumda. Bu karmaşık tablonun Türkiye ile Rusya-İran-Suriye arasında bir dizi kriz dinamiğini tetikleyeceği ise açık.

Öyle ki, gelinen yerde Rusya merkezli ittifak bugün için diplomatik bir dille de olsa sermaye devletini Suriye'yi terk etmeye çağırıyor. Misyonunu tamamladığında hiçbir yabancı gücün Suriye'de kalamayacağını sık sık dillendiriyor. Sermaye devletinin bu alanda kolayından politika değişikliğine gitmesi, manevra yapması ve Rusya eksenli ittifakı karşısına alması ise kısa vadede mümkün görünmüyor. Bunu yapabilmesi ve Suriye savaşında söz sahibi olmaya devam etmesi için en azından efendisi ABD ile olan gerilimleri minimuma indirmesi, İran ve Rusya ile geliştirdiği ilişkilere sınır çekmesi ve ABD'nin Kürt politikasını tanıması gerekiyor.

Önümüzdeki süreçte ekonomik ve siyasal gerilim alanlarının ne gibi gelişmelere yol açacağını şimdiden söylemek zor. Fakat, Erdoğan yönetiminin her açıdan sıkıştığı ve açmazlarının giderek derinleştiği fazlasıyla açık. Yaşadığı çok yönlü krizi işçi sınıfı ve emekçilere fatura etmek için elinden geleni yapacağı da öyle.

Önümüzdeki süreçte ekonomik ve siyasal gerilim alanlarının ne gibi gelişmelere yol açacağını şimdiden söylemek zor. Fakat, Erdoğan yönetiminin her açıdan sıkıştığı ve açmazlarının giderek derinleştiği fazlasıyla açık. Yaşadığı çok yönlü krizi işçi sınıfı ve emekçilere fatura etmek için elinden geleni yapacağı da öyle.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/30 * 3 Ağustos 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak40.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Sermayenin kriz çözümü; yoksuldan al, zengine ver!

Türkiye ekonomisinde artık sadece krizin ayak sesleri duyulmuyor. Yaklaşmakta olan büyük depremin ilk öncü sarsıntıları da hissediliyor. Seçim öncesi patates, soğan fiyatlarındaki artış yerini diğer temel besin maddelerine yapılan zamlara bırakmış durumda. Fırıncılar odasının gündeme getirdiği, ancak yapılmayacağına açıklandığı ekmeğe dönük zammın düşüncesi bile panik yarattı.

Diğer zam haberleri ise peşi sıra gelmeye devam ediyor. Elektrik üretimi gerçekleştiren santrallere 1 Ağustos'tan itibaren geçerli olmak üzere yüzde 49,5 doğalgaz zammı yapıldı. Hemen arkasından elektrik ve doğalgaza konutlarda yüzde 9, sanayide ise yüzde 14 olmak üzere zam yapıldı. Üretim santrallerindeki doğalgaz zammından hemen sonra gelen konut ve sanayi zamları da 1 Ağustos ile başlayacak.

Havayolu şirketleri de yükselen kurdan etkilendi. Küresel piyasalarda yıla 66.87 dolardan başlayan brent petrolün fiyatı, 75 dolara yaklaştı. Son bir yıldaki artış yüzde 44'ü bulunca, havayolu şirketleri kış seferlerinin sayısını azaltmayı ve bilet fiyatlarına zam yapmayı gündemine aldı. Kara ve deniz taşımacılığında da benzer durum yaşanıyor. Nakliyecilerin yakıt maliyetinin yüzde 40 arttığı, gemilerin günlük gelirlerinde de yüzde 20'ye yakın kayıp yaşandığı söyleniyor. Akaryakıt fiyatları şimdilik sabitlendiği için zamlar ÖTV'den düşülüyor. Ancak bunun da çok uzun süre dayanması mümkün değil.

Çiğ süt litre fiyatına da 27 kuruş zam geldi. Tüm Süt Et ve Damızlık Sığır Yetiştiricileri Derneği Başkanı Sencer Solakoğlu yaptığı açıklamada çiğ süt litre fiyatının 1.53 TL'den 1,80 TL'ye çıktığını söyledi. Yine emekçilerin en çok kullandığı besin maddesi olan yumurta da en fazla zam yapılan gıda ürünleri arasına girdi. Etinden tarım ürünlerine, ithalatla sorunu çözmeye çalışan sermaye devleti aslında mutfak masraflarının daha da artmasına neden oluyor.

Merkez Bankası ise yıl sonu enflasyon tahminini %13,4'e yükseltti. Merkez Bankası'nın 2018 yılı üçüncü enflasyon raporuyla ilgili açıklama yapan MB Başkanı Murat Çetinkaya enflasyonda yukarı yönlü bir güncelleme yapıldığını söyledi. Çetinkaya, yüzde 8,4 olan yıl sonu enfla-

Kriz daha belirgin hale geldiğinde işten çıkarmalar, ücretsiz izinler, ücretlerin düşmesi, sosyal haklardan kırpımlar peşi sıra gelecek. Yine "hepimiz aynı gemideyiz" masallarıyla fatura işçi ve emekçilere ödettirilecek.

yon tahminini 13,4'e, 2019 sonu için yüzde 6,5 olan enflasyon tahminini de yüzde 9,3'e yükselttiklerini söyledi. Petrol fiyat tahmininin 2018 için 68 dolardan 73 dolara, 2019 için de 65 dolardan 73 dolara revize edildiğini anlatan Çetinkaya, "Gıda enflasyonunu bu yıl için yüzde 7'den yüzde 13'e, ithal fiyatları tahminini de yüzde 4,8'den yüzde 6,3'e revize ettik." dedi.

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın kamuda tasarruf tedbirlerini almaya başladıklarını açıklamasının ardından ilk tasarruflardan biri belediye hizmetleri oldu. Belediyelere aktarılacak kaynağın yüzde 30 oranında azalacağı yazılı olarak bildirildi. Karayolları ve Devlet Su İşleri başta olmak üzere, yatırımcı kurum ve kuruluşlara da ödeneklerde kısıntıya gidileceğinin sözlü olarak bildirildiği ifade edildi. Merkez Bankası yıl sonu enflasyon tahminini açıkladığı toplantının Albayrak'ın "kamuda tasarruf yapacağız" dediği bir zamanda, 5 yıldızlı bir otelde yapılması ise tasarruftan ne anladıklarını gösterdi. Bu toplantının neden 5 yıldızlı otelde yapıldığı sorusuna Murat Çetinkaya'nın verdiği yanıt ise "verimliliği arttırmak için!" oldu.

Hatırlanırsa erken seçim kararıyla, iki yıl daha milletvekilliği yapmayı planlayan 169 vekil, hem maaş hem de emeklilik

şansını kaybetmişti. Ancak yapılan KHK düzenlemesiyle emekli milletvekillerinin maaşlarına 708 lira zam yapılmıştı. Emeklilik hakkı elde edemeden milletvekilliği süresi dolanların sigorta primini de dört yıl süreyle TBMM ödeyecek.

Yine Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile cumhurbaşkanı yardımcısı ve kabineyi oluşturan 16 bakan, göreve başladıkları 10 Temmuz tarihinden geçerli olmak üzere 21 bin 150 lira maaş almaya başlayacak. Bu maaşa ayrıca temsil ödeneği olarak 589 lira 70 kuruş eklenecek. Böylece cumhurbaşkanı yardımcısı ve bakanların eline aylık net 21 bin 739 lira 70 kuruş geçecek. Diğer taraftan içine girilen kriz koşullarını bedelli askerlikle rahatlatmaya çalışanlar kendi dolu kasa-larına dokunmuyorlar. Örneğin cumhurbaşkanlığı yarışları için adaylar tarafından toplanan büyük miktarlarda paraya ne olduğu muamma. Oysa kalan paranın hazineye devredilmesi gerekiyordu.

Yoksuldan alınıp zengine verilen tasarruf politikasının sonuçlarının ne olacağı fazlasıyla ortada. Son Çorlu tren katliamında olduğu gibi, demiryollarının yol denetçiliğine 5 yıl önce "tasarruf" gerekçesiyle son verilmişti. Bu, yoksulların hayatına mal oldu. Artık sağlıktan eğitime ve daha birçok kamu hizmetine

kadar yapılan tasarrufların sonucunu işçi ve emekçiler daha da fazla ödeyecek.

Bunlar krizin bir yüzü. Diğer önemli yüzü ise işçilerin yüzüne bir şamar gibi çarpacak. Artan döviz fiyatlarının özel sektöre ne kadar kötü yansıdığı basında daha fazla yer almaya başladı. Şimdiden patronlar işçi maliyetinin fazlalığından şikâyet eder oldu. Kriz daha belirgin hale geldiğinde işten çıkarmalar, ücretsiz izinler, ücretlerin düşmesi, sosyal haklardan kırpımlar peşi sıra gelecek. Yine "hepimiz aynı gemideyiz" masallarıyla fatura işçi ve emekçilere ödettirilecek. Ve elbette kıdem tazminatının gaspı çok daha öncelikli bir saldırı olarak gündeme gelecek. Bir kez daha krizin tüm yükü işçilerin sırtına yüklenecek. İşsizlik sigortası fonu her zamankinden daha fazla patronların hizmetine sunulacak. İşten atılan işçiler geleceksizliğe itilirken bu fon kapitalistler tarafından yağmalanacak.

Elbette tüm bunlar işçi ve emekçilerde belli bir tepkiye neden olacaktır. Ancak işçi sınıfının örgütsüzlüğü, bir bölümününse mevcut sarı sendikaların denetiminde olması çıkış arayan işçileri savunmasız bırakacaktır. Bu yüzden işçi sınıfının eylemli tepkisini açığa çıkarmak, bu tepkiyi örgütlemek için tüm imkanlar değerlendirilmelidir.

Ekonomide kriz çanları çalmaya devam ediyor

Türkiye ekonomisindeki çöküş her geçen gün yeni verilerle gün yüzüne çıkmaya devam ediyor. Dolar 5 TL seviyesinde seyrederken ihracatta düşüş sürüyor. Enflasyon beklentisi de 5 puan artarken şirketlerin içine girdiği borç batağı da giderek daha da çikılmaz bir hal alıyor.

ASO BAŞKANI: İŞLETMELERİN BORÇLARI VARLIKLARINI GEÇTİ

Ekonomide ortaya serilen bu verilerin yanı sıra Ankara Sanayi Odası (ASO) Başkanı Nurettin Özdebir'in açıklamaları da şirketlerin içerisinde bulunduğu tabloyu gözler önüne serdi. Türk Ticaret Kanunu'na göre şirketlerin batık durumda olduğunun altını çizen sermayedar, "Uzun süre yurt dışından fazla döviz geldi, TL değerlendi, ithal mal ucuzlayınca bunlara yönelik talep arttı ve Türkiye'de bazı işler yapılamaz hale geldi. Türkiye ekonomisi öyle bir hale geldi ki işletmelerimizden çoğu Türk Ticaret Kanunu'na göre batık durumda. Varlıklarından daha çok borçları var" ifadelerini kullandı.

REEL SEKTÖRÜN BORÇLARI KRİZ DÖNEMLERİNİ DE AŞTI

Reel sektörün borç yükü 2 trilyon 406,5 milyar liraya ulaşırken, 2017 yılı milli gelirinin yüzde 77,5'ine ulaştı. Türkiye'deki iç ve dış borçların toplamı da milli gelirin yüzde 127'sine ulaşmış durumda. Bu tablonun 1994 ve 2001 krizlerinden dahi kötü olduğu, reel sektörün borç yükünün kriz dönemlerinin üzerinde olduğu belirtiliyor.

Diğer yandan reel sektörün uzun ve kısa vadeli dış kredi borçları mevcut. Merkez Bankası (TCMB) verilerine göre, bu borçlar Mayıs ayı itibarıyla toplam 114 milyar 565 milyon dolara ulaştı. TL'de görülen her 1 kuruşluk değer kaybı bu borca 1,1 milyar liralık yük anlamına geliyor.

BORÇLARIN MİLLİ GELİRE ORANI YÜZDE 127

Türkiye'nin toplam borç yükü ise 3 trilyon 947,9 milyar liraya ulaşmış durumda. Toplam iç ve dış borçların milli gelire oranı ise yüzde 127. Hazine'nin iç borçları Haziran ayı itibarıyla yılbaşına göre 25,8 milyar lira artarak 561,2 milyar liraya çıktı. Hazine'nin dış borçlarında ise 6 ayda 67,6 milyar liralık artış görüldü ve 408,6 milyar liraya ulaştı. Mart ayı borçluluk verileri açıklanan kamu iktisadi teşebbüslerinin (KİT) 2017 yıl sonunda 41,5 milyar lira olan iç borcunun 39,2 milyar liraya düştüğü görülüyor. Diğer yandan KİT'lerin 8,2 milyar liralık da dış borcu bulunuyor. Belediyelerin bankalardan kullandıkları kredilerin tutarı ise Mart itibarıyla 15,1 milyar lira. Hanehalkı borçları ise Mayıs ayı itibarıyla 509,1 milyar liraya ulaşmış durumda.

KREDİLER BORÇ YÜKÜNÜ KATLADI

Türkiye'nin 2002'de 359,1 milyar lira olan iç ve dış borçları 2009 yılında 1 trilyon lira barajını aştı. 2002-2009 yılları

arasında özellikle hanehalkı borçlarındaki yüzde 1866'ya varan artış dikkat çekiyor. 2002'de 6,6 milyar lira olan borç 2009'da 129,8 milyara ulaşıyor. Bu tarihlerde reel sektörün bankalardan kullandığı kredilerde de ciddi artış var. Bankaların reel sektöre kullandığı kredi tutarı yüzde 552 artarak 2009'da 268,5 milyar liraya ulaştı. 2009'dan 2017'ye kadar toplam borç yüzde 234 artarak 3,6 trilyona çıktı. Bu artış hanehalkı ve şirketlerin aldıkları kredilerden kaynaklandı. 8 yılda hanehalkı borcu 129,8 milyar liradan 488,4 milyar liraya, reel sektörün dış borçları ise 163,3 milyar liradan 569,5 milyar liraya çıktı.

İNŞAATTA MALİYET, SANAYİDE GÜVEN DÜŞTÜ

TÜİK 30 Temmuz'da Mayıs ayı inşaat maliyet endeksi verilerini ve Temmuz ayı ekonomik güven endeksini açıkladı. Maliyet endeksi Mayıs ayında önceki aya kıyasla yüzde 2,95, 2017 yılının aynı ayına kıyasla yüzde 23,04 yükseldi. Maliyetlerde esas artışın malzeme endeksindeki artıştan kaynaklandığı göze çarptı. Malzeme endeksi önceki aya kıyasla yüzde

4,01 artarken, geçen yıla kıyasla yüzde 26,58 yükseldi. İşçilik endeksi ise aylık yüzde 0,58, yıllık yüzde 15,63 artış kaydetti.

TÜİK'in açıkladığı Temmuz ayı ekonomik güven endeksinde geçen aya kıyasla iyileşme yaşandı. Buna karşın endeksin 100 değerinin altında olması ekonomide 'kötümserliğin' sürdüğüne işaret etti. Sektörel endekslere imalat sanayine denk düşen reel kesim güven endeksinde yüzde 1 düşüş kaydederek 101,5'e geriledi.

İHRACAT VE İTHALATTA DÜŞÜŞ

TÜİK, Ticaret Bakanlığı'yla birlikte aynı döneme ilişkin son verileri açıkladı. 31 Temmuz'da açıklanan verilere göre ihracat geçen yıla kıyasla yüzde 1,3 düşüşle 12 milyar 954 milyon dolar, ithalat yüzde 3,8 düşüşle 18 milyar 451 milyon dolar oldu. Mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış verilere göre, bu yılın Mayıs ayına kıyasla ihracat yüzde 2,1, ithalat yüzde 5,5 azaldı.

Dış ticaretteki daralma, dış ticaret açığı ve ihracatın ithalatı karşılama oranlarına da yansdı. Dış ticaret açığı geçen yıla kıyasla yüzde 9,1 düşüş kaydederek 5 milyar 497 milyon dolar seviyesinde gerçekleşti. ihracatın ithalatı karşılama oranı ise ufak bir artışla yüzde 68,5'tan yüzde 70,2'ye yükseldi.

MB ENFLASYON TAHMİNİNİ 5 PUAN YÜKSELTİ

Merkez Bankası (MB) Başkanı Murat Çetinkaya 31 Temmuz'da bu yılın 3. enflasyon raporunu açıkladı. 2018 yılı sonuna ilişkin daha önce açıklanan yüzde 8,4'lük enflasyon tahmini de 5 puan yükseltildi.

MB'nin yeni tahminine göre 2018 yılı sonunda enflasyon "yüzde 70 olasılıkla, yüzde 12,5 ve 14,3 arasında olacak şekilde ortalama yüzde 13,4" seviyesinde gerçekleşecek.

Enflasyon tahminini yükseltme kararının detaylarına ilişkin Çetinkaya şu bilgileri verdi: "Petrol ve TL cinsi ithalat fiyatları varsayımında yukarı yönlü güncelleme +2,3 puan; gıda fiyatları varsayımındaki yukarı yönlü güncelleme +1,4 puan ve ÖTV artışı sonucu alkollü içecek fiyatlarındaki artış +0,1 puan olarak öngörüldü."

'Kalıcı OHAL' yasası onaylandı

OHAL'in kaldırılmasının ardından, OHAL uygulamalarının olağanlaştırılması için yapılan yeni yasal düzenleme, Tayyip Erdoğan tarafından onaylanarak yürürlüğe girdi.

Yeni düzenlemeyle birlikte valiler, 15 günü geçmemek üzere ildeki belirli yerlere girişi ve çıkışı bazı kişiler için sınırlayabilecek.

Valilere "belli yerlerde veya saatlerde kişilerin dolaşmalarını, toplanmalarını, araçların

seyirlerini düzenleme veya kısıtlama, ruhsatlı da olsa her çeşit silah ve merminin taşınması ve naklini yasaklama" yetkisi verildi.

Ayrıca Terörle Mücadele Kanunu öne sürülerek estirilen devlet teröründe gözaltı süresi, 3 yıl boyunca yakalama anından itibaren 48 saati, toplu gözaltı durumunda ise 4 günü geçemeyecek. Gözaltı süresi 2 defa uzatılabilecek.

Büyüme rekorları eşliğinde sefalet derinleşiyor

ABD'nin geçtiğimiz hafta açıkladığı ekonomik büyüme verileri diğer tüm sermaye devletlerinde olduğu gibi devlet başkanı tarafından övgülere konu edildi. ABD emperyalizminin siyasi ve hegemonya krizleriyle boğuşan Trump, bu ekonomik verileri yine diğer devlet başkanları gibi "her şey yolunda" demajisiyle şişirdi.

Oysa ki veriler servet-sefalet kutuplaşmasının geçmişten bu yana rekor seviyeye ulaştığını ortaya koydu. Emperyalist kapitalizmin sefasını süren, işçi ve emekçileri iliklerine kadar sömürerek zenginliklerini katlayan mülk sahibi sınıflarla sömürülenler arasındaki çelişki, bu iki kutbun gelirleri arasındaki adaletsizliğe de yansdı. Türkiye ise 'gelir adaletsizliği'nde ABD'yi de geçiyor.

EN ZENGİN YÜZDE 1'İN GELİRİ, KALAN YÜZDE 99'UN 26,3 KATI

Ekonomik Politika Enstitüsü'nün (EPI) çalışması servet-sefalet kutuplaşmasının geldiği rekor düzeyi gözler önüne serdi.

ABD'de en zengin yüzde 1'lik kesimin yıllık ortalama geliri, nüfusun geri kalan yüzde 99'luk kısmının ortalama gelirinin tam 26.3 katına ulaştı. 2013'te bu rakam 25.3 kattı. New York'ta bu rakam 44.3 kat oldu. En zengin yüzde 1'lik kesimin yıllık ortalama hane geliri 421 bin 926 dolar olurken, söz konusu yüzde 1'lik kesimin tüm gelirden aldığı pay yüzde 22'yi geçti.

Bu oran, 1928'de Büyük Buhran'dan bir yıl önceki yüzde 23.9'luk zirve sonrasındaki en yüksek rakam olarak kayıtlara geçti. 2008'de ABD'de başlayan ve tüm dünyaya yayılan finansal kriz de eşitsizlikleri arttırdı. ABD'deki 50 eyaletin 43'ünde 2009-2015 yılları arasında nüfusun en zengin yüzde 1'inin geliri, yüzde 99'un gelirinden daha hızlı arttı. Eşitsizliğin çarpıcı bir örneği geçen hafta başına yansdı ve e-ticaret devi Amazon'un patronu Jeff Bezos'un serveti 150 milyar doları geçti.

Sendikalı işçi oranındaki azalmanın eşitsizlikleri arttırdığına vurgu yapılan çalışmada, 1950'lerde yaklaşık yüzde 35 olan sendikalı işçi oranının yüzde 11'e

gerilediği belirtildi. Kurum ayrıca, sendikalı işçilerin, kendileriyle aynı sektörde çalışan ve benzer kıdem ile eğitime sahip işçilerden ortalama yüzde 13,2 daha fazla kazandığını ortaya koydu.

TÜRKİYE ABD'Yİ GEÇTİ

ABD gibi Türkiye'de de ücret artışları büyümenin çok gerisinde kaldı. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Dairesi'nin (DİSK-AR) çalışmasına göre, 2004 yılı baz alındığında asgari ücret 2017'ye kadar reel olarak yüzde 36 artarken reel gayri safi yurtiçi hasıla (milli gelir) yüzde 95 oranında arttı. Reel asgari ücretin reel milli gelire oranı yüzde 30.5 geriledi. Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) verilerine göre, ABD'de eşitsizliğin son 90 yılın zirvesine çıktığı 2015 yılında bile Türkiye, gelir adaletsizliğinde ABD'yi geride bıraktı. Gelir adaletsizliğinin OECD ülkeleri arasında en yüksek olduğu üçüncü ülke Türkiye olurken, dördüncü ülke ABD oldu. Bu alanda Meksika birinci, Şili ikinci sırada yer aldı.

Temmuz ayı açlık ve yoksulluk sınırı

Şişirilerek büyüyen Türkiye kapitalizmi krize doğru ilerlerken, krizin faturası işçi sınıfı ve emekçilere de çok yönlü bir şekilde ödettiliyor. Bunun bir yönü olan enflasyondaki artışla birlikte, işçi ve emekçilere reva görülen sefalet de daha fazla su yüzüne çıkıyor.

Türk-İş'in açıkladığı Temmuz ayı açlık ve yoksulluk sınırı verileri sefaleti bir kez daha ortaya serdi. 12 aylık mutfak enflasyonunda yüzde 16'lık artış yaşandığına değinilen açıklamada açlık, yoksulluk sınırı ve bir çalışanın yaşama maliyeti şöyle açıklandı:

"Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 1.738,37 TL oldu. Gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı (yoksulluk sınırı) 5.662,46 TL oldu. Bir çalışanın -sadece kendisinin- yapması gereken yaşama maliyeti ise aylık 2.136,28 TL olarak hesaplandı."

Kirazlıtepe'de polis eşliğinde yıkım

Üsküdar Kirazlıtepe Mahallesi'nde rantasal dönüşüm için yıkımlar devam ediyor. Mahallede yaşayan ve evini yıktırmak istemeyen emekçilerin tepkisinden korkan Üsküdar Belediyesi, 31 Temmuz'da polis eşliğinde yıkımları sürdürdü.

Zabıtarlar demir bariyerlerle sokaklara giriş çıkışları engellerken çevik kuvvet polisleri de hazır bekletildi.

Yıkımlara tepki gösteren emekçiler belediyenin ayakçısı gibi davrandığını ifade ettikleri mahalle muhtarına da tepki gösterdiler. Muhtarı sıkıştıran emekçiler hukuki bir belge olmadan yıkımların yapıldığını söyleyerek bunun durdurulmasını istediler.

Hiçbir önlem almadan yıkımların yapılmasına tepki gösterilirken yıkımlar ertesi gün sabah 05.00 sularında da devam etti.

Öte yandan şantiyeye çevrilen mahallede 26 Temmuz'da hafriyat kamyonu bir kadına çarpmış, kemikleri kırılan kadın hastaneye kaldırılmıştı.

Kriz, şeker fabrikalarının devir işlemlerine de yansdı

Türkiye kapitalizminin adım adım sürüklendiği ekonomik kriz, şeker fabrikalarının özelleştirme sürecine de yansımaya devam ediyor. Satışın ve devir işlemlerinin gerçekleştiği fabrikalarda işçilere düşük maaş dayatması, hak gaspları ve işten çıkarmalar olurken, fabrikaların yarısı ise henüz satın alan sermayedarlara

devredilemedi.

Nisan ve Mayıs ayında yapılan ihalelerin ardından Resmi Gazete'de satış kararlarının yayımlanmasıyla başlayan devir işlemlerinde 13 fabrikadan 6'sında kriz çıktı. Bu fabrikalardan 3'ünü satın alan Doğuş Çay, devir işlemlerinin ertelenmesini istedi. Gelecek hafta işlemleri

başlatacaklarını öne süren Doğuş Gıda'nın sahibi Süleyman Karakan "İşler biraz zor, faizleri çok yüksek" diye konuştu.

Doğuş Gıda'nın satın aldığı Yozgat, Afyon ve Niğde şeker fabrikalarının yanı sıra, Alpullu, Iğın ve Burdur fabrikalarının devir işlemlerinin de henüz yapılmadığı ifade edildi.

6 ayda bin polis baskını, yüzlerce gözaltı

İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi, 27 Temmuz'da şube binasında "Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi 2018 Yılı İlk 6 Ay İnsan Hakları İhlalleri Raporu"nu açıkladı.

AKP'nin İHD'ye bakışının ve OHAL'in kalcılaştırılmasının teşhir edilmesiyle başlayan toplantının devamında hazırlanan veriler paylaşıldı.

OHAL ile birlikte tutsaklara yönelik sevkler sırasında çıplak arama ve fiziki işkence, ayakta sayım dayatması, tek kişilik hücrelerde tecrit etme, kelepçeli tedavi, hastane ve revire çıkarılmama saldırılarının arttığı belirtildi.

Hapishanelerde sağlık hakkının ihlal edildiği aktararak 402'si ağır olmak üzere toplam 1154 hasta mahpusun adeta ölüme terk edildiği söylendi.

Kadına yönelik şiddetin son 6 ayda arttığı, bu artışın daha çok politik düzlemde olduğu vurgulandı.

Türkiye'de 0-6 yaş arasındaki 700'ü aşkın çocuğun annesiyle birlikte cezaevinde bulunduğu belirtilirken çocuklara yönelik cinsel istismar ve kayıp çocuk vakalarında artışa dikkat çekildi. "Çocukların haklarını güvence altına alan koruyucu yasaların yetersizliği ve uluslararası sözleşmelerden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmediği görülmektedir" denildi.

6 aylık hak ihlallerine dair veriler ise şöyle açıklandı:

"3 kişi güvenlik bahanesiyle yaralan-

dı.

Hapishanelerde 1'i hasta mahpus diğeri şüpheli ölüm olarak 2 kişi öldü.

1 kişi faili meçhul saldırılarda yaşamını yitirirken, 5 kişi ise yaralandı.

Zırhlı araç cinayetleriyle 7 kişi yaşamını yitirirken, 104 kişi ise yaralandı.

2018 yılının ilk 6 ayında; 1 öğretmen ve 3 doktor gerçekleşen saldırılarda yaralandı.

Bölge kentlerinde gerçekleşen silahlı çatışmalarda; 51 güvenlik görevlisi yaşamını yitirirken, 85'i de yaralandı. 132 silahlı örgüt militanı yaşamını yitirirken, en az 3 örgüt militanı da yaralandı. Çatışmalar arasında kalan 1 sivil yurttaş yaşamını yitirirken, 2 sivil yurttaş da yaralandı.

2'si çocuk ve 1 erkek olmak üzere 3 kişi, kimliği belirsiz kişi veya kişilerce kuşku bir biçimde öldürüldü.

4 kent merkezi ve bu kentlere bağlı 15 ilçe sınırlarında bulunan 593 bölgeyi

kapsamına alacak şekilde toplamda, 18 kez özel güvenlik bölgesi ilanları gerçekleştirildi. 4 kent merkezi ve bu kentlere bağlı 12 ilçede bulunan 282 köy/mahalle ve bu köy/mahallelere bağlı bulunan 385 mezrayı kapsama alacak şekilde toplamda, 16 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Yaşamını yitiren en az 1 örgüt militanına ait cenaze, ailesine teslim edilmedi.

Yaşamını yitiren örgüt militanlarının defin edildiği, en az 5 kez mezar/mezarlık tahrip edildi.

En az 1 kişi gözaltında işkenceye ve kötü muameleye maruz kaldı.

32 kişi gözaltı yerleri dışında (sokak-ev baskını) işkence ve kötü muameleye maruz kaldı.

128 mahpus, cezaevinde işkence ve kötü muameleye maruz kaldı.

8 kişi, güvenlik güçlerinin ajanlık dayatmalarına maruz kalırken, 4 kişi de tehdit edildi.

7 kişi, toplumsal gösterilerde müdahale sonucu veya dövülerek yaralandı.

44'ü çocuk bin 413 kişi gözaltına alındı.

1'i çocuk 251 kişi tutuklandı.

997 ev baskını yapıldı.

11 gazetenin 3 sayısı hakkında toplama kararı verildi.

1 yayınevine ve 1 gazete temsilciliği bürosuna baskın düzenlendi.

İnternet haber sitelerine 7 kez erişim engeli getirildi.

Düşüncelerinden dolayı;

6 soruşturma dosyasında 43 kişi hakkında soruşturma başlatıldı.

16 dava dosyasında 66 kişi hakkında dava açıldı.

Aralarında siyasetçi ve gazetecilerin de bulunduğu 34 dosyada 52 kişi hakkında değişik hapis cezaları verildi.

15 siyasi parti binası saldırı veya baskına uğradı.

Güvenlik güçleri tarafından 10 toplumsal gösteri veya açık hava toplantısına müdahale edildi.

Toplantı veya gösteriler, kimi kentlerde süresiz, kimi kentlerde her ay yenilenerek yasaklandı. 2018 yılının ilk 6 ayı içerisinde 16 kez yasaklama kararı açıklandı.

'Güvencesiz çalışma koşulları sonucu meydana gelen iş kazalarında; 9 işçi yaşamını yitirdi, 10 işçi yaralandı.

1328 işçi, işten çıkarıldı.

200 işçi ücretlerini alamadı."

BİA medya raporu: Basın müebbet hapiste

İktidar tarafından "basın özgür" biçiminde yalanlar ikizlülce söylenmeye devam etse de, Bağımsız İletişim Ağı'nın (BİA) yayınladığı 2018 Nisan-Mayıs-Haziran Medya Gözlem Raporu bu yalanı apaçık ortaya seriyor.

Raporda 315 gazeteci, köşe yazarı, yayın sorumlusunun 47 ağırlaştırılmış müebbet, bir müebbet hapis, 3 bin 34 yıl 6 ay hapis, 4 milyon 40 bin TL maddi veya manevi tazminat istemiyle yargılandığı belirtiliyor.

Bununla birlikte 127 gazeteci hapis. 127 gazeteciden 33'ü yargılanıyor, 40'ünün soruşturması sürüyor. 24 gazeteci hükümlü, 30 gazetecinin dosyası da üst mahkemede. Özgür Gazeteciler İnisyatifi tutuklu gazeteci sayısının yaklaşık 200 olduğunu açıklamıştı.

Rapora göre 2018'in Nisan-Ma-

ylis-Haziran döneminde iki gazete, bir medya bürosu saldırıya uğradı ve bir medya organı da sözlü saldırının hedefi oldu.

Yedisi öldürme temelinde olmak üzere toplam 65 gazeteci tehdit edildi. Devlet Bahçeli, MHP'yi eleştiren 59 gazeteciye ilanla hedef aldı. Bahçeli'nin hastanede ziyaret ettiği çete lideri Alaattin Çakıcı da Karar gazetesinin altı yazarı için cezalandırma çağrısı yaptı.

Raporda belirtildiği üzere, 69 gazeteci "örgüt propagandası" veya "örgüt açıklamalarına yer vermek" gerekçeleriyle toplam 508 yıl hapis istemiyle yargılandı. 121 gazeteci, "örgüt yöneti-

ciliği", "örgüt üyeliği", "örgüte üye olmakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "örgüte yardım" gibi suçlamalar nedeniyle toplam 1850 yıl hapis istemiyle yargılanıyor. Sosyal medya hesapları üzerinden açılan soruşturmalarla beraber, bir yayın yasağına karar verilirken, bir yazı, 10 kitap, bir TV kuruluşu sansür edildi; hapishanelerde bir mektup, iki gazete, bir dergi yasak gördü.

Raporda ele alınan Nisan-Mayıs-Haziran 2018 döneminde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), gazeteci Yalçın Ergüdoğan ve yayıncı Fatih Taş dahil beş kişinin başvurusunda Türkiye'yi, 19 bin 500 avro tazminat ödeme-

ye mahkûm etti.

Ama aynı dönemde Radyo Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) ise radyo ve TV'lere toplam 6 program durdurma, 14 işlem karşılığında 1 milyon 211 bin 367 TL idari para cezası ve bir de uyarı verdi. Raporda son olarak, bu dönemde 25 gazeteci ve medya çalışanının işten çıkarıldığı belirtildi.

BİA raporuyla beraber TÜİK verilerine bakıldığında, son üç aydaki basına yönelik saldırılarla birlikte daha uzun erimli olarak yayın sayısında bir düşüş gözlemleniyor. 2016'ya göre 2017'de gazete ve dergi sayıları yüzde 2.3 azalarak 6 bin 124 oldu. Gazete ve dergilerin tirajı ise, bir yıl içinde yüzde 2.6 azaldı. Her şey azalırken sadece basın ilanları yüzde 4.5 arttı. Basın ilanlarının önemli çoğunluğunu resmi ilanlar oluşturuyor.

Pragmatik politikanın son örneği: Brunson davası

Türkiye ve ABD arasında yeni bir "siyasi kriz" yaratan rahip Brunson davası, aynı zamanda burjuva siyasetinin uluslararası planda da artık "hukuk" gibi formalitelere ihtiyaç duymadığının yeni bir örneği oldu. Davanın "rehine ve pazarlık" kelimeleri ile birlikte anılması genel olarak çok özel bir sorun teşkil etmedi. Zaten Türkiye'de tutuklanan yabancıların birer rehine ya da koz olarak değerlendirilmesine de artık kimse şaşırıyor.

Brunson'a dair ilk pazarlık Trump ve Erdoğan'ın Mayıs 2017'de yaptığı görüşmede gündeme getirilmiş ve iadesi istenmişti. O zaman iade edilmemiş ancak ABD Büyükelçiliği temsilcileri ve avukatları ile görüşmesine izin çıkmıştı. Eylül 2017'de Erdoğan "pazarlığı" biraz daha yukarı çekerek Pensilvanya'ya işaret etmiş, "Papazı verin diyorlar. Bir papaz da sizde var, bize verin, yargılayalım, biz de onu size verelim" demişti.

Bu son olay bahsinde, ABD Başkanı Donald Trump ile Tayyip Erdoğan'ın Brüksel'deki NATO zirvesinde bir araya geldiklerinde Brunson davasını konuştukları ve bir mutabakata vardıkları, ancak Türkiye'nin oyun bozanlık yaptığı Washington Post tarafından ifşa edildi. Brunson'un iadesi karşılığında İsrail'in elinde olan Ebru Özkan'ın bırakılmasının kabul edildiği yazıldı. "Anlaşma"ya rağmen Erdoğan'ın son anda caydığı, Andrew Brunson'u tahliye etmek yerine, tutukluluğunu ev hapsine çevirttiği iddia edildi.

Belli ki pazarlık sürecini uzatmakta fayda gören Erdoğan rahibin ev hapsine alınmasını yeterli gördü. Ancak Trump ve diğer ABD'li yetkililer konuyla ilgili sert açıklamalarla iade taleplerini yinelediler ve oldukça sert bir üslupla yaptırım tehditleri savurdular. Ardından Türkiye'ye yaptırım uygulanması konusundaki yasa tasarısı ABD Senatosu Dış İlişkiler Komisyonu'na kabul edildi.

ABD tarafının sert tepkileri Türkiye'de faşist tek adam rejiminin ilk Milli Güvenlik Kurulu toplantısında da gündeme geldi. MGK açıklamasında yaptırımların, "iki ülke arasındaki stratejik ortaklığa ve güven ilişkisine telafisi olmayan zararlar vereceği" belirtildi, "tehdit dilinin ittifak ilişkilerine saygısızlık olduğu ve asla kabul edilemeyeceği" şeklinde bir ifadeyle yetinildi.

Pazarlıklarıyla gündeme gelen Brunson davası esasında rahibin iadesinden öte bir anlama sahiptir, ABD ve Türkiye arasındaki gerilimli ilişki durumunun son örneğidir.

"GÜÇLÜ BİR PİYON OLABİLİRSİNİZ, AMA ASLA BAĞIMSIZ OLAMAZSINIZ"

ABD'nin hegemonyasının eski gücünü yitirdiği, AB ülkelerinin de benzer bir krizden geçtiği, Rusya'nın ve Çin'in emperyalist güç odakları olarak öne çıktığı günümüz dünyasında ekonomik ve siyasal krizlere savaş ve saldırganlık politikaları eşlik etmektedir. Çıkarlar çatışmakta, ortaklıklar bozulmakta, yeni ittifaklar gündeme gelmektedir. Böyle bir dünyada, özellikle coğrafi olarak kritik bölgelerde olan Türkiye gibi ülkeler elbette ki jeo-stratejik önem taşıyorlar. Ancak emperyalist-kapitalist dünyanın satranç tahtasında Türkiye gibi ülkelere biçilen rol eninde sonunda piyon olmaktan öteye gitmiyor.

Böyle bir konjonktürde "bağımsız ve güçlü Türkiye" söylemiyle ABD'ye ve NATO'ya karşı farklı çıkışları, özellikle 15 Temmuz sonrasında daha da öne çıkan Erdoğan ve AKP iktidarı, çıkarları gereği hegemonya savaşlarının yarattığı boşluklardan faydalanma eğilimi sergilemektedir. Batılı emperyalistler açısından "vazgeçilmez" olmadığını gören Erdoğan farklı dayanak noktaları aramaktadır. Bunu yaparken "güçlü ve bağımsız" bir Türkiye söylemiyle tribünlere oynamaya özen göstermekte, iç kamuoyunda kendi gücünü pekiştirme hesabıyla hareket etmektedir. Ancak işler gerçekte farklı mecralarda yürüyor. Emperyalist güçlerin, çıkarlarına göre öncelik tercihleri olduğu biliniyor. Yerine göre esneyebildikleri ya da göz yumdukları durumlar, burjuva politikasının "inceliği" olarak hep vardır. Öte yandan son 16 yılda Erdoğan'ın sınırları fazla zorladığında şa-

mar yemesinin ve pragmatik davranıp geri adım atmasının pek çok örneğini sıklıkla gördük.

Erdoğan, Brunson davasında olduğu gibi, elini güçlendirmek adına "kozları" değerlendirmek istiyor. Ya da örneğin ABD'nin ve NATO'nun kesin tepkisine rağmen S-400 alım kararını sürekli gündemde tutuyor, BRICS'e yanaşiyor, ABD'nin İran'a uyguladığı/uygulamak istediği yaptırımlar konusunda farklı söylem geliştiriyor vb. Kuşkusuz bunların ABD'ye karşı bağımsız bir ülke tavrı anlamına gelmediği gayet açıktır. En fazlasından ABD karşısında güçlü bir piyon görüntüsü çizmekten öteye gitmeyeceklerini Erdoğan ve avanesi de biliyorlar. Neticede Erdoğan iktidarı elini sadece pazarlık ile değil, kendini pazarlayarak da güçlendiriyor. Türkiye savunma harcamalarındaki artışı ile ABD'nin diğer ülkelere örnek gösterdiği bir ülke olarak öne çıkıyor. Kendini sadık bir alıcı olarak çok iyi pazarlıyor. Tabii ki sadece silah tekellerini değil, diğerlerini de fazlasıyla memnun ederek...

Erdoğan'ın ABD "karşıtı" kimi çıkışlarına, "Türkiye kamp mı değiştiriyor?" diye bir anlam yüklemenin ise hiçbir karşılığı yoktur. Batı emperyalizmiyle bağımlılık ilişkileri köklü olan Türkiye gibi bir ülkenin farklı bir emperyalist kampa geçecek kadar bile bağımsız olamayacağı ortadadır. Gerek ekonomik gerek askeri pek çok açıdan Türkiye ne ABD ne Avrupa emperyalizminden ne de NATO'dan vazgeçebilecek lükse sahiptir.

Özetle Brunson davası gibi örnekler Erdoğan'ın pragmatik siyaset tarzının yeni bir örneğidir. Ancak bilinmelidir ki oyun kurucunun emperyalist bir devlet olduğu bu pazarlık sürecinde, bağımlı olan ülke elde edeceğinden çok fazlasını verecek ya da kaybedecektir. Kuşkusuz bu kirli ilişkilerin faturası da her durumda bağımlı ülkenin işçi sınıfı ve emekçi kitlelerine kesilecektir.

ABD-Türkiye krizi büyüyor: İki bakana yaptırım

ABD yönetiminin Türkiye'ye yönelik yaptırım tehditlerinin ardından 1 Ağustos akşamı yaptırım listesinin hazırlandığı Amerikan basınında yer buldu. Aynı saatlerde Beyaz Saray'da düzenlenen basın toplantısında, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ve Adalet Bakanı Abdülhamit Gül'ün yaptırım listesinde yer aldığı açıklandı. Haberin ardından dolar TL karşısında tarihi rekorunu tazeleyerek 5 lirayı geçti.

Türkiye'de tutuklu Amerikalı din adamı Andrew Craig Brunson'un "ev hapsi" kararıyla tahliyesi sonrası ABD ve Türkiye arasındaki kriz bir kez daha su yüzüne çıkmıştı. ABD'den Türkiye'ye ekonomik yaptırım iddiaları gündeme gelirken, senato dış ilişkiler komisyonu uluslararası finans kuruluşlarının Türkiye'ye kredi vermesini sınırlamaya dönük yasa tasarısını onaylamıştı.

"TUTUKLAMADAN SORUMLULAR"

Amerikan merkezli Bloomberg kanalı 1 Ağustos'ta, yaptırım listesinin hazırlandığını öne sürdü. 2016 tarihli Küresel Magnitsky Yasası kapsamında bazı kişi ve kurumlara yaptırım uygulanacağı iddia edilen haberde herhangi bir listeye yer verilmedi.

Aynı saatlerde basın toplantısı düzenleyen Beyaz Saray sözcüsü Sarah Sanders, listede içişleri ve adalet bakanları Süleyman Soylu ve Abdülhamit Gül'ün de olduğunu açıkladı. Maliye Bakanlığı da yaptırımla ilgili yazılı açıklama yaparken, Amerikalı din adamı Brunson'un tutuklanmasındaki sorumlulukları gerekçesiyle iki bakan hakkında yaptırım kararı alındığını duyurdu.

Yaptırımlar çerçevesinde; iki bakanın ABD'de bulunan mal varlıklarının bloke edildiği ve ABD vatandaşlarının iki bakanla finansal ilişki kurmasının yasaklandığı açıklandı.

Krizin bedelini patronlara ödetmek için örgütlenelim!

Sendikamızın 2018 yılı 2. genel meclisi 22 Temmuz Pazar günü gerçekleştirildi.

Genel meclisimiz güncel gelişmeler ve gündemlerin tartışılması açısından ve bunlara dair kararların verilmesi, planlama yapılması açısından başarıyla gerçekleşti.

- Meclis, saygı duruşu ve divan seçimiyle başladı. Ardından, MYK adına yapılan açılış konuşması ile devam etti.

Sınıfa dönük saldırıların arttığı bugünlüklerde, yeni yayınlanan Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile birlikte sendikaların devlet denetimine girmesi mücadeleyi pasifize etme girişimidir. Bu yönüyle işçi sınıfının örgütlülüğünün bir parçası olan sendikaları denetim altına almak, yıllardır mücadele ile kazanılmış hakların geri alınarak mücadele tarihinin silinmesi anlamına gelmektedir. İktidara yakınlığıyla bilinen sarı sendikalara devlet eliyle pay verilmesi, bu sendikalarda sınıfsal gündemler yerine işçileri bölmek adına türlü oyuna girilmesi, bazı sendikaların bürokratik yapı izlemesi ve devrimci sınıf sendikacılığının ise bu yönüyle silinmek istenmesi sınıfa dönük saldırıların devam edeceğine, buna karşı tek çözümün ise işçi sınıfının örgütlü mücadelesi olduğunu işaretler.

Temsilciliklerden delegeler yaptıkları faaliyetleri, 6 aylık planlama doğrultusunda değerlendirdi. Bir önceki genel mecliste alınan kararlar doğrultusunda hayata geçirilenler ve eksik bırakılanlar gözden geçirilerek dersler ve deneyimler çıkarıldı.

- Kriz fabrikalarda düşük ücret, uzun çalışma saatleri ve ağır çalışma koşulları olarak yansıyor. Bu krizin sermaye tarafından bir fırsat gibi yükü işçilere bindirmesi, faturayı işçilere ödetmesi ise ne denli yoğun bir krizin kapıda olduğunu bize yansıtıyor. Bugün bazı işkollarında hissedilen krizin derinleşmesi itibarıyla metal fabrikalarının kapanması, toplu işten çıkarma, patronun iflas gösterip işçileri hiçe sayması, kasten yangın çıkarma vs. gibi krizin hangi sınıfı vuracağını göstermektedir. 2008 krizi ilk önce tekstil fabrikalarında hissedildi, bugün ise böyle başlamadıysa bile yarın krizin nasıl yakıcı olacağı ve faturasının hangi sınıfa ödeteceği yaşananlardan bellidir. Kriz, biz tekstil işçilerinin her zaman yaşadığı bir şeydi. Düşük ücretler, ağır çalışma koşulları,

ları, işten atmalar dizginsiz ve kronik bir şekilde sürüyor. Yaşanan bu genel kriz ise büyük bir buhran olacak, patronlar ise bu buhranı kullanarak faturayı dün olduğu gibi bugün de biz tekstil işçilerine ağır bir şekilde ödetmeye çalışacaklardır. Biz işçilerin üzerinde kronikleşmiş olan bu krizi tekstil işçileri ancak sınıfa karşı sınıf mücadelesi ile örgütlü bir şekilde aşabilir.

Krize karşı taleplerimiz;

* Krizin bedelini patronlar ödesin.

* İşten atmalar yasaklansın.

* Ağır çalışma koşullarına son verilsin.

* İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret istiyoruz.

* Kiralık işçilik yasaklansın.

- İşsizlik fonu biz işçilere hiçbir şey ifade etmiyor fakat iflasın eşliğine gelmiş olan sermayedarlara peşkeş için kullanılıyor. Adı "işsizlik fonu" olsa bile bizi aylarca bekletip önümüze birçok engel koyuyorlar. Bu fondan biz işçiler değil, en çok patronlar yararlanıyor. Biz ise ya bir ihtimal bir sadaka niyetiyle alabiliyoruz, ya da elimize hiçbir şey geçmiyor. Bu yönüyle sendikamız önceki dönemler ile birlikte işsizlik fonunu gündemine taşırsın hangi yol ve yöntemler izleneceğini konuştuk ve somut talepler üzerine göze çarpan bir çalışmayı hedef olarak belirledik. Bununla birlikte işsizlik fonu için sendikamızın hazırlamış olduğu bildiri metni değerlendirildi.

İşsizlik fonu üzerine taleplerimiz;

* İşsizlik sigortası fonundan faydalanma koşullarının önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

* İşsizlik sigortası fonu tüm işsizleri de kapsayacak şekilde genişletilsin!

* İşsizlik maaşı miktarı insanca yaşamaya yetecek koşullar gözetilerek belirlensin!

- Greif Direnişi nedeniyle açılmış olan

kamu davası değerlendirildi. 2014 yılının Şubat ayında haklı ve meşru talepleri dolayısıyla Greif fabrikasında işgale başlayan işçilere açılmış bu dava, aslen tüm işçi sınıfına gözdağı vermek için açılmıştır. İşçi sınıfının kazanılmış haklarını sindirmeye çalışmak, işçi ölümlerine "fıtrat" demek, OHAL'i ise grevleri yasaklamak için devam ettirmek gibi türlü yöntemlerle sınıf mücadelesini sindirmeye çalışarak düzenini devam ettiren sermaye devleti, bu mücadelenin yakın dönemde ki yapı taşını oluşturan Greif Direnişi'ne bu yolla saldırmayı hedeflemektedir. Bilinmelidir ki yargılanan Greif'te 60 gün direnen işçiler değil, tümünden işçilerin hak alma mücadelesidir. Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası olarak tarihimizde bir dönüm noktası olan Greif Direnişi nedeniyle açılmış bu davanın takipçisi, sanığı olmayacak, bu vesileyle başta sendikal bürokrasi çeteleri üzere sermaye düzenini yargılayacak bir faaliyet örgütleyeceğiz.

- Sendikamız bülteni daha güçlü bir şekilde beslenecektir.

- Gündemler ve gelişmeler hakkında bildiriler, stickerlar, duvar gazeteleri çıkarılacaktır.

- Sosyal medya hesapları düzenli bir şekilde kullanılacaktır. Bu yolla tekstil işçilerinin paylaşımı ve örgütlenme çağrısı için yoğun çaba harcanacaktır.

Genel meclisimizde yaptığımız değerlendirmeler ve alınan kararlar yukarıdaki gibidir. Genel meclisimiz bütün üye ve temsilcilerimize belirlenen hedeflere ulaşmak ve tekstil işçileri içinde devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını ete kemiğe büründürmek için daha yoğun emek harcama çağrısı yapmaktadır.

**DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU**

31 Temmuz 2018

Patronlar işçilerin maliyetinden şikâyetçi

Kriz yaklaştıkça patronlar tüm faturayı işçilere yüklemek için bahaneler üretmeye başladı. Mersin Ticaret ve Sanayi Odası (MTSO) Tekstil, Konfeksiyon ve Ayakkabı Sanayi Meslek Komitesi Başkanı Ali Şimşek yaptığı açıklamada sermaye sınıfının derdini dile getirerek şunu söyledi; "İşçi maliyetleri azalırsa işsizlik sorunu da çözümlür."

Tekstil iş kolunun en önemli sorunlarından birini personel giderlerinin oluşturduğunu iddia eden Şimşek şu bahaneleri sıraladı: "Bilindiği üzere tekstil, konfeksiyon sektörü emek yoğun bir sektör. Çok sayıda işçi çalışıyor olması nedeniyle işçilik maliyetlerinin minimum düzeyde olması rekabetçi yapımızın güçlenmesi adına büyük önem taşıyor. Oysa ülkemizde mevcut durumda işçinin eline geçen asgari ücret oldukça düşük olmasına rağmen işverene maliyeti oldukça yüksek. İşçi belki bin 600 TL maaş alıyor ve aldığı bu ücretten hoşnut kalmıyor ancak bunun işverene maliyeti en azından 2 bin 500 TL'ye denk geliyor. Maalesef sanayicinin bu kadar yükü kaldıracak bir gücü yok. Yeni dönemde hükümetten beklentimiz bu maliyetleri aşağı çekebilecek çalışmalara öncelik vermeleri olacak. Maliyetlerin aşağı çekilmesi halinde yalnızca sanayicinin rekabetçi yapısı güçlenecek, işsizlik sorunuyla mücadeleye de önemli katkılar sağlanmış olacak."

Mersin'de tekstil ve konfeksiyon sektörünün oldukça güçlü olduğunu vurgulayan Şimşek, özellikle Mersin Serbest Bölge'deki imalatçıların tümünün yurt dışındaki dünya markalarına üretim yaptığını bildirdi. Dünya markalarının çalıştıkları firmalardaki denetimlerini çok sıkı tutması nedeniyle kalitenin her geçen gün yükseldiğini ve diğer illerin bu alanda önüne geçtiklerini belirten Şimşek, bunun dünyadan ek talepler olarak geri döndüğünü söyledi.

Yani patronlar bir taraftan kölece çalıştırdıkları işçilerin üretimi sonucu yapılan ithalata övünürken diğer taraftan işçilerin maliyetinden yakınıyorlar. Böylece sinsi çözüm planlarının işçi ücretlerini düşürmek ve işçi çıkarmak olduğunu işaretini veriyorlar.

“Hani işçiye OHAL yoktu: İş cinayetleri yüzde 14 arttı”

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi “Hani işçilere OHAL yoktu?” başlığıyla açıklama yaparak OHAL’li iki yılda en az 3960 işçinin yaşamını yitirdiğini, iş cinayetlerinin yüzde 14 artış gösterdiğini açıkladı.

21 Temmuz 2016’da ilan edilen ve iki yıl devam eden OHAL’in işçileri hedef aldığını ortaya koyan İSİG Meclisi, işten çıkarmalar, grev ve eylem yasakları, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması, zorunlu bireysel emeklilik ve kiralık işçilik yasalarının hayata geçirilmesi örneklerini sıraladı.

İŞÇİ KİYIMLARI VE İŞTEN ATMA TEHDİDİYLE BASKILAR

“Gerek KHK’lar marifetiyle gerek dönemin sermayeye verdiği keyfiyetle binlerce emekçi kamu görevinden alındı; sendikalaşan, alınamayan ücretlerini isteyen, haklarını arayan işçiler işten çıkarıldı. Diğer emekçiler de işsizlik tehdidi ile en temel haklarını dahi arayamaz duruma geldi” denilen açıklamada Çapa’da, İSKİ’de, Bony Çorap’ta işyeri İSİG temsilcisi işçilerin işten atıldığı hatırlatıldı.

ERDOĞAN “OHAL’İ GREVLERE KARŞI KULLANIYORUZ” DEMİŞTİ

Erdoğan’ın “Şimdi grev tehdidi olan yere OHAL’den istifade ile anında müdahale ediyoruz. Diyoruz ki hayır, burada greve müsaade etmiyoruz” sözlerine atf yapılarak OHAL döneminde Asil Çelik, EMİS Grup TİS, Akbank, Şişecam, Mefar, MESS Grup TİS ve Soda Kromsan grevlerinin “milli güvenlik”, “sağlık” bahaneleleriyle yasaklandığına dikkat çekildi.

GREV KIRICILIĞI, POLİS SALDIRISI, GÖZALTI, TUTUKLAMA

Düzce Tekno Maccaferri’de grevin 25. gününde bizzat devletin grev kırıcılığı yaptığı örneğine yer verilen açıklamada, Petkim’de grev kararı alan işçilerin ve sendikacıların polis saldırısıyla gözaltına alındığı belirtildi. TÜMTİS üyesi sendika yöneticisi ve üye işçilerin aralarında olduğu 14 kişiye hapis cezası verildiği ifade edilen açıklamada, Türkiye Petrolleri’nin özelleştirilmesine karşı Petrol-İş’in Enerji Bakanlığı önünde yapacağı eylemin engellendiği, Batman, Adıyaman ve Trakya’dan gelecek işçilerin otobüsünün

kontrollere çıkarılmadığı ifade edildi. Bunların yanı sıra, Birleşik Metal-İş’in EMİS’le arasındaki TİS sürecinde, Gebze’de gerçekleştirileceği toplantının OHAL yasasıyla karşılaştığı dile getirildi.

İŞÇİ, EMEKÇİLERE KARŞI YASAL DÜZENLEMELER

İSİG Meclisi’nin açıklamasının devamında, işçi sınıfı ve emekçilerin haklarını gasp eden yasal düzenlemelerden de örnekler yer aldı. TOBB Başkanı Rifat Hisarcıkloğlu’nun, iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının KOBİ’lere yük getirdiğini söyleyerek bunu kaldırdıkları itirafı hatırlatılarak yine Hisarcıkloğlu’nun sözlerine atfıla, zorunlu arabuluculuk düzenlemesinin hayata geçirildiğinin altı çizildi. Hisarcıkloğlu, “Özellikle iş mahkemelerindeki davalarda, işveren yüzde 92 haksız çıkıyordu. Bunu değiştirmek üzere, zorunlu arabuluculuk sisteminin uygulamaya alınmasını sağladık” demişti.

İSİG Meclisi, zorunlu BES, kiralık işçilik düzenlemeleriyle ilgili ise şu değerlendirmede bulundu:

“Uluslararası birkaç sigorta şirketinin kontrolünde olacak Bireysel Emeklilik Yasası geçti. Esasen sosyal güvenlik sisteminin son kırıntılarından da yok edilmesi; emeklilik adı altında olası birikimlerin tevellere kaynak olarak aktarılması ve emeklilik hakkının sona erdirilmesi hedeflendi.

“Taşeronlara rahmet okutacak kiralık işçilik düzenlemesi uygulamaya konuldu. Böylece işten çıkarmalar kolaylaştı, örgütlenme hakkı fiilen ortadan kaldırıldı, birçok işçi hakkı kullanılamaz hale getirildi. Yine bu uygulama ile iş cinayetlerinin

kayıt dışılığı, sağlık ve güvenlik riskleri artacak; yeme, içme, ulaşım, yaşantı vb. bozulacak ve iş cinayetlerinde ceza ve tazminat davaları içinden çıkılmaz hale gelecek.”

YÜKSELEN ENFLASYON, İŞSİZLİK VE VERGİLERLE SEFALET ARTTI

Ekonomideki krize doğru seyreden tablonun işçilerin sefaletini arttırdığına da vurgu yapan İSİG Meclisi, enflasyon, işsizlik, ücretlerin görece düşmesi gibi konulara şöyle dikkat çekti:

“Üst üste zamlar geldi. Enflasyon resmi olarak yüzde 13’e ulaştı, dolar 5 TL sınırına dayandı, reel ücretlerde azalma yaşandı, çalışma saatleri daha da arttı. Gençlerin dörtte biri işsiz, çünkü ekonomide üretkenlik yok ve yapılan harcamalar silahlanmaya gidiyor. Bu dönemde Hükümet iki kez istihdam seferberliği ilan etti, ancak ‘seferberlik’ sonucunda istihdam artmadığı gibi çırak, stajyer ve kursiyer kapsamında istihdam rakamlarına dâhil edilen yeni güvencesiz istihdam biçimlerinin yaygınlaştırıldı, kalıcılaştırıldı.”

ÇOCUK İŞÇİLİKLE SÖZDE MÜCADELE YILI: 23 İŞ YERİNE PARA CEZASI

2018 yılını çocuk işçilikle sözde mücadele yılı ilan eden sermaye devletinin, çocuk işçiliği azaltmak için hiçbir adım atmadığını ve sonuçta hiçbir iyileşme sağlanmadığını vurgulayan İSİG Meclisi, BİMER’in verdiği bilgiye göre, 2018 Haziran’ı itibarıyla yalnızca 23 işyerine çocuk işçi çalıştırdığı için 39 bin 343 TL idari para cezası verildiğinin altını çizdi.

“SIFIR KAZA” KAMPANYASINDA 4 AYDA 753 İŞ CİNAYETİ

İSİG Meclisi’nin açıklamasında, işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili düzenlemeler ve iş cinayeti davalarına ilişkin OHAL’de yaşanan gelişmeler de hatırlatıldı. “Davalarda asıl sorumlular mahkemeye çıkartılmadığı gibi tali sorumlular kısa süreli hapis cezalarına çarptırıldı, bu cezalar para cezasına çevrildi ve 24 ay taksitlendirildi” denilen açıklamada, sermaye devletinin “İş Sağlığı ve Güvenliği Hedef Sıfır Deklarasyon” kampanyasında 4 ayda 753 işçinin yaşamını yitirdiği, bunların 167’sinin inşaat işçisi olduğu belirtildi.

OHAL’DE İŞ CİNAYETLERİ YÜZDE 14 ARTTI

OHAL düzeninin, iş yerlerinde patronların keyfi baskılarının önünü açtığına işaret eden İSİG Meclisi, iş güvenliği önlemlerinin de bu keyfiyetle es geçildiğine dikkat çekerek “iş cinayetlerinin artmasının temel nedeni işte bu anlayıştır” dedi.

OHAL’de iş cinayetlerinin yüzde 14 artış gösterdiği belirtilen açıklamada, iş cinayetlerine ilişkin şu bilgiler paylaşıldı:

1- İş cinayetleri işkolları açısından özellikle sanayide artış gösterdi. İşçi ölümleri metalde yüzde 100; enerjide yüzde 20; madencilik, tekstil, kimya, ağaç/kâğıt, çimento/toprak ve taşımacılıkta yüzde 10 arttı. Diğer yandan hizmet sektöründe ise konaklamada iş cinayetleri yüzde 50 arttı.

2- İş cinayetleri nedenlerinde de dikkat çekici artışlar söz konusu. Yüksekten düşme, kalp krizi, şiddet nedeniyle işçi ölümleri yüzde 20; ezilme/göçük ve elektrik çarpması nedeniyle işçi ölümleri ise yüzde 15 arttı.

3- İş cinayetlerinde yaş grubu/cinsiyet olarak artışın tamamını 28-50 yaş arası/erkek işçiler oluşturdu.

4- İş cinayetlerinde göçmen/mülteci işçilerin ölümünde yüzde 40’lık bir artış yaşandı.

5- İş cinayetlerinin yaşandığı şehirlerden İstanbul, Tekirdağ, Kocaeli, Sakarya, Zonguldak, Kastamonu, Çorum, Eskişehir, Ankara, Manisa, Denizli, Aydın, Gaziantep, Kahramanmaraş, Diyarbakır, Elazığ... önemli oranda artış söz konusu.

Toplu işten çıkarmalar ve Kayseri İşçi Birliği

Üretimi arttırmak, işçiye düşük maaş dayatmasında bulunmak veya çalışma saatlerini uzatmak gibi, işten çıkarmalar da patronların kârlarını arttırmak için en sık başvurduğu kirli yollardan biridir. İçinde bulunduğumuz dönemde büyüyen krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için kapitalistler en kirli silahlardan biri olan işten atma saldırısını acımasızca kullanıyorlar.

Tüm ülkede olduğu gibi Kayseri’de de işçi kıyımı ve toplu işten çıkarmalar sürüyor. Önce Solonn fabrikasında 70, ardından Işık Soba’da 60 ve son olarak da Haziran başında Baytaş’ta 30 işçi işinden-ekmeğinden edildi.

SOLONN’DA GÖRKEMLİ AÇILIŞA İŞÇİ KIYIMI EŞLİK ETTİ

Güneş enerji sektörünün kısa sürede önemli firmalarından biri haline gelen Solonn Enerji’de işçiler mucizevi bir şekilde üretimi 200 Mw’a çıkarmışlardı. Buna rağmen işçilere asgari ücret reva görülüyordu. Resmi açılış Enerji ve Tabii Kaynaklar Eski Bakanı Taner Yıldız tarafından yapılan Solonn Enerji’de yönetimin açılışa yansıyan iddialı söylemleri ve artan kârı, emek sömürsü üzerinden gerçekleşti. Mart ayında 70 Solonn işçisi görkemli açılışın olduğu gün işten atıldı. 110 işçiden 70’inin payına işsizlik düştü.

İşçilerle yaptığı toplantılarda emeğe sözde verdiği değeri ifade eden Solonn patronu, asgari ücret karşılığında üretim mucizesi yaratan işçilerden 70’ini işten atmakta tereddüt etmedi. Böylece Solonn işçilerinin emeğine zerre kadar değer vermediklerini gösterdi.

IŞIK SOBA’DA İSİM DEĞİŞİKLİĞİ OYUNU VE TOPLU İŞÇİ KIYIMI

Işık fabrikası patronu işçileri toplayarak “isim değişikliği” yapacağını söyledi. Yeni şirkette çalışabilmeleri için işçilere “tüm haklarını aldıklarına dair evrak imzalamaları” dayatmasında bulundu. Patron ayrıca işçilerin geleceğe ilişkin haklarını 7 ay sonra ödeme vaadinde de bulundu. Patron Fevzi Işık isim değişikliği oyunuyla hem kitlesel işçi kıyımının önünü açmak hem de işçi alacakları, sigorta primleri ve vergi borcu yükünü de sırtından atmak istiyordu. İşçilerin hiçbir hakkını ödemedi onları yeni şirkete

geçirmek niyetindeydi. İşçiler bu tuzağa düşmediler. Alacaklarının yedi ay sonra ödenmesi teklifini geri çeviren 50 ışık işçisi, haklarına sahip çıkma kararlılığını ortaya koydular. İşçilerin vaatlere kanmamasına tepki gösteren patron önce işçileri işten çıkarmakla tehdit etti, ardından da toplu işten çıkarma saldırısının altına imza attı.

BAYTAŞ’TA İSİM DEĞİŞİKLİĞİNİN ARDINDAN TOPLU İŞTEN ÇIKARMA!

Baytaş’ta yatak odası, yemek odası, banyo dolabı, genç ve çocuk odası takımı, gardırop, vestiyer, gömme dolap, masa, zigon vb. mobilya imalatı yapılıyor. Kayseri’de üçüncü kitlesel işçi kıyımı Baytaş’ta yaşandı. Baytaş’ta çalışan 33 işçiden 30’u işten çıkarıldı. İşçilerin yasal haklarını gasp eden Baytaş patronu kıdem ve ihbar tazminatları ile üç aylık maaşlarını ödemedi. Şirketin, işçi kıyımı yaptığı sırada NEVPA olarak adını değiştirdiği ortaya çıktı.

Baytaş’ta yapılan işçi kıyımına ve haklarının gasp edilmesine tepki gösteren işçiler bir araya geldiler. Kazanılmış haklarını korumak ve alacaklarının ödenmesi için birlikte harekete geçtiler. Hakları ve

çocuklarının geleceği için bir araya gelerek onurlu bir duruş sergilediler. Kazanmak için birbirlerine sıkı sıkı kenetlendiler.

TOPLU İŞTEN ÇIKARMALARA KARŞI MÜCADELENİN MERKEZİ KİB

Kayseri İşçi Birliği’nin işçiler içindeki etkisi toplu işten çıkarmalar sürecinde tüm açıklığı ile ortaya çıktı. Toplu tensikatların yaşandığı üç fabrikada çalışan işçiler bir odak olarak gördükleri KİB’le buluştular. KİB işten çıkarma saldırısının yaşandığı üç fabrikada da yerelin imkanlarını değerlendirerek özgün araçlar kullandı. Örneğin toplu işten çıkarma saldırısına maruz kalan üç fabrikada da yaşanan sorunları içeren çağrı bildirimleri etkin bir şekilde kullanıldı.

KİB, toplu işten çıkarmaların yaşandığı üç fabrikanın işçileri arasında dayanışma, birlik ve ortak mücadele yaklaşımını temel bir tutum olarak öne çıkardı. İşten çıkarmaların yasaklanması talebine hizmet eden araçların tümünü sınıf içinde kalıcı mevziler kazanma anlayışıyla planladı. Sadece toplu işten çıkarmaların yaşandığı fabrikalardaki işçilerin değil, genel olarak işçilerin işten çıkarmaların

yasaklanması talebine sahip çıkması için çaba gösterdi.

Öte yandan KİB, toplu tensikatlara karşı mücadeleyi sınıf içinde örgütlülüğü arttırmanın aracı olarak ele aldı. Bu çerçevede işçi kıyımının yaşandığı Solonn, Işık Soba, ve Baytaş işçileriyle kitlesel hazırlık toplantıları örgütledi. Yaptığı müdahale ile özelde işten çıkarmalara karşı mücadelenin, genelde işçilerin hakları ve geleceği mücadelesinin Kayseri’deki merkezi olduğunu kanıtladı. KİB’in ısrarlı duruşu işçi sınıfı dostlarını, ilerici ve devrimci yapıları sevindirdi.

KİB işten çıkarmalara karşı yürüttüğü mücadelenin gücüyle Kayseri’de sınıf içerisinde odak olma konumunu güçlendirmek için kolektif çalışmasını sürdürecektir. Etkili bir örgütlenme pratiği sergileyecektir. Faaliyetin örgütsel anlamda sonuçlar üretebilmesi, yeni birtakım mevzilere kavuşabilmesi ve en önemlisi de kadrosal potansiyelin artması, sürekliliği ve istikrarı sağlanarak çalışmanın içine çekilmesi için çok daha yoğun, planlı ve hedefli bir çalışma pratiği ortaya koyacaktır.

KIZIL BAYRAK / KAYSERİ

Tuzla ve Trakya’da mücadele çağrısı

Sınıf devrimcileri Tuzla ve Trakya’da yürüttüğü faaliyetle işçi ve emekçileri hakları ve gelecekleri için mücadeleye geçmeye çağırıldı.

Tuzla’daki Aydınli ve Konaşlı mahallelerinin yanı sıra servis güzergâhlarına da yaygın bir şekilde yapılan yazılamalarla krizin faturasını patronlara ödetme çağrısı yapıldı.

“Krizin faturası patronlara” şiarlı Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası imzalı bildiri Kartal’da yer alan tekstil fabrikalarına ulaştırıldı. Dağıtım esnasında işçilere mücadele çağrısı yapıldı. Fabrika yönetimi “eğer dağıtım yapılmaya de-

vam edilirse polis çağıracağını” ifade ederek tahammülsüzlüğünü göstermiş oldu. Buna karşın faaliyet sürdürülerek işçilere mücadele çağrısı yapıldı.

Trakya’da ise Metal İşçileri Bülteni metal işçisine ulaştırıldı. Çerkezköy, Kapaklı ve Çorlu’da bülten B/S/H/, Trakya Döküm, Dinex, Ego, Hema başta olmak üzere birçok metal fabrikasında çalışan metal işçilerine ulaştırıldı.

Petro Kimya İşçileri Birliği Bülteni de Hakan Plastik ve EATON fabrikalarının önünde dağıtılarak işçilere ulaştırıldı.

Çel-Mer İşgali'ni hatırlamak...

Tarih bilincinin oldukça sınırlandığı bir dönemden geçiyoruz. Hele ki yaşananların ağır saldırılar ve yenilgiler içerisinde sistematikleştiği yerde gündem çok hızlı değişirken, önemli deneyimleri daha çabuk unutuyoruz. Çünkü günlük mücadele içerisinde hep yeni bir gündem ve yeni bir mevzi içerisinde bulunuyoruz. Fakat tam da yeni mücadele içerisinde kazanmak, kazanamazsak bile savunmayı güçlendirip konumu korumak için geçmiş hatırlamalıyız. Çel-Mer işgali ne ilkti ne de son fakat tarihimiz içerisindeki bir değer olarak adını unutturmamalıyız.

Türkiye toprakları, sınıf mücadeleleri için önemli derslerle dolu birçok değeri taşır. 8 yıl önceki bir işgal fabrikasını hatırlatmanın en başta gelen nedeni anlamlı dersler içermesidir. Çel-Mer işgali 2010 yılı içerisinde aslında çok büyük bir olaydı. İçinden geçtiğimiz 8 yıl içerisinde bir dizi tekrarıyla bunu kanıtladı da. Tarih içerisinde onu aşan birçok işgal yaşandığı için geride kaldığı düşünülebilir. (Topkapı Şişecam, Fenış, Greif, Yatağan Termik Santral ve Maden, Metal Fırtına fabrikaları gibi sayısız örnekle süren bu zincire, artık Türk Metal gibi gerici sarı sendikal çetelerin bile engelleyemediği için yönettiği işgaller eklenmiştir. Bunun son örneği Çerkezköy'deki Prettl işçileridir.) Ama özgün yanlarıyla Çel-Mer tekrar tekrar hatırlanmazsa bugün direnişlerde/işgallerde yaşanan zayıflıkları aşmak için verilen mücadeleye daha geriden başlanacaktır.

ÇEL-MER'DE NE OLMUŞTU?

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda büyük bir gizlilikle örgütlenen işçiler (üyelik sürecinde öyle bir gizlilik vardı ki eşlerine bile sendikaya üye olduklarını söylememişlerdi), yetki bildirimini ardından işten atma saldırısı ile durdurulmak istendiler. Direnişin gücüyle 15. günün sonunda patron geri adım atmış, işçilerin tümü işbaşı yapmışlardı. İşçilerin hak alma bilincinin ve örgütlü mücadele kararlılığının artmasından korkan patron 16 Temmuz günü 23 işçiyi işten atarak motivasyonu kırmaya çalıştı. Patronun ikinci saldırısına da direnişle karşılık veren işçiler mevziyi koruyabilmişti. Sendika bürokratları dışarı çıkmama eğilimindeki işçileri vazgeçirdi. İşten atılanlar fabrika önünü direniş alanına çevirirken, üre-

timdeki işçilerse iş yavaşlatmayla eylemi büyüttüler. Polis de fabrikadan ayrılmama eğilimindekileri baskılamak için bir günlük gözaltı ile korku yaratmaya çalıştı. Kapı önü direnişi sürerken patron direnişi kırmak için yeni işçi alımları yapmış, fakat Çel-Mer işçileri buna da göz yummamış, direniş kırıcılar uyarılmış, sınıf ihanetine devam edenler cezalandırılarak fabrikadan atılmıştı.

Kapı önü bekleyişinin pasifleştiği yerde işçiler direnişi işgale çevirerek eylemi yoğunlaştırmış ve patronu köşeye sıkıştırmışlardı. Öte yandan yoğun sıcaklarda, olumsuz koşullardaki işgalci işçilere polis su sevkiyatını bile engellemeye çalışmış, hangar kapıları kapatılarak havasız bir ortam yaratılmış, tek tek kameraları alınarak psikolojik baskı yaratılmıştı. Dışarıdan destekçiler ve işçi ailelerinin militan müdahalesi sonrasında her türlü ihtiyaç kabul ettirildi. İşgal silahının polis baskısına rağmen sürmesi karşısında devlet gözetiminde (bizzat Kocaeli valisinin taraf olarak 'hakemliğinde') patronla anlaşma sağlandı. Anlaşmada atılan 23 işçiden işe dönmek istemeyen 11'i hariç herkes geri alınıp sendika tanındı.

Bundan sonra fabrikada yaşananlarda sınıfın ileri çıkan kesimlerinin sermaye-devlet işbirliğiyle nasıl ezildiğine, işçi sınıfının ileri çıkışlarına rağmen sınıf bilinci ve devrimci müdahalenin sürekliliğine dair başka dersler barındırıyor. Fakat bu yazı salt direniş ve işgal deneyimi üzerine olduğu için bu kısmı şimdilik bir yana bırakıyoruz.

İŞÇİ SINIFI DİRENIŞTE ÖĞRENİR

Öncesinden bir örgütlülük ya da mücadele kültürü olmayan işçiler, sendikal

örgütlenme ve direniş içerisinde hızla dönüşmüş, birçok konuda dönemine göre ileri pratikler açığa çıkarmıştır. İşçilerin ufukları o kadar ileridir ki sendikal bürokrasiyle tanışmaları ve ondan bağımsız komiteleşmenin önemini sadece birkaç hafta içinde kavramışlardır. İşgali sendika bürokratlarından habersiz yapmaları bir tesadüf değildir. Bu yanıyla işçilerin yarattıkları deneyim topraklarımızdaki sınıf mücadelesi açısından döne döne irdelenmeyi hak etmekte, çıkarılan derslerle yeni mücadelelerde ön açıcı olmayı sürdürmektedir. Zira Çel-Mer'de yaşanan başarılar maalesef aradan geçen yıllara rağmen bir tekrar içerisinde yeniden yakıcı görevler olarak önümüzde durmaktadır. Oysa ki Çel-Mer güçlü bir hafızaya işlense sınıf mücadelesi kültürüne önemli bir ders olacaktır. "Çel-Mer'deki gibi" diyerek sendikal bürokrasiye karşı bilinçten sınıf ihanetçilerinin cezalandırılmasına, fiili-meşru eylem tipinden komiteye, devrimci örgütle bütünleşmekten inisiyatif uzanan birçok başlıkta cümle kurulabilir.

BİR KEZ DAHA SEÇİMLER Mİ SINIF MÜCADELESİ Mİ?

8 yıldır neredeyse sürekli seçimler yaşayan bir toplum olarak sınıf mücadelesi içerisinde seçimler de durmadan gündem olmaktadır. Ve tarihsel kesişmelerle her seçim döneminde sınıf mücadelesi için önemli sınıf eylemlilikleri de yaşanmaktadır (Greif İşgali - 2014 Yerel Seçimleri; Metal Fırtına - 2015 Genel Seçimleri ve son olarak Flormar Direnişi - 2018 Cumhurbaşkanlığı ve Meclis Seçimleri). Çel-Mer İşgali bu açıdan da bir örnektir. Sermaye iktidarı o dönem liberal cilalar-

la göz boyamanın peşindeydi. AKP hükümeti 12 Eylül referandumunu ile sözde demokratik açılımlar yaparken, Çel-Mer işçileri gerçeklerini eylemleriyle birleştirdiler. İşgalle fiili grevi vücut bulduran işçiler anayasaya rağmen "anayasal hak" için mücadele ettiler. Kavel'den alınan bayrak bir kez daha pratik içinde taşındı. Metal Fırtına da "Çel-Mer gibi" yasadışı grev ve işgal silahıyla sermayeye ve sendikal bürokrasiye darbe vurmuştu. Bu da bir kez daha sandıkların değil, sınıf mücadelesinin sürekliliğinin ne kadar önemli olduğunu hatırlatmalıdır. Seçim sandıklarından çıkan sonuçlar gündelik mücadele için değerlidir, fakat sınıf mücadelesi hanesindeki her pratik, geleceğin zeminini döşeyen kilometre taşlarıdır.

YENİ ÇEL-MER'LER, GREIF'LER, METAL FIRTINALAR...

Çel-Mer'in bir diğer yanı AKP gericiliğinin, sermayenin katmerli hale gelen sömürü koşullarının ve 12 Eylül sonrası pratiği olmasıdır. Tarihimiz nice ders çıkarılacak mücadele ile dolu olsa da Çel-Mer bizzat yaşadığımız günlerin deneyimi olarak önümüzde duruyor. Bundan dolayı Çel-Mer'i, Çel-Mer İşgali dönemindeki küçük, yer yer tek kişilik işçi direnişlerini tekrar tekrar incelemeliyiz. AKP'li işçilerden nasıl olup da işgalciler çıktığını anlamak için bile Çel-Mer dönüp bakılacak yerdir. Zira Çel-Mer İşgali'ni hatırlayanlar için Greif de Metal Fırtına da sürpriz olmadı. Şimdi yeni işgallerle sınıf mücadelesinin yükseleceğine inancımız tamsa hazırlığımızı güçlü tutmak için tarihimizi yeniden hatırlayalım ve hatırlatalım...

“Engels’in adı ve yaşamı her

Proletaryanın büyük öğretmeni ve militan savaşçısı Friedrich Engels'i ölümünün 123. yılında saygıyla anıyoruz. Ölüm yıldönümü vesilesiyle, Lenin'in Engels üzerine kaleme aldığı makaleyi okurlarımıza sunuyoruz...

*“Nasıl bir zekâ meşalesi söndü.
Nasıl bir yürek durdu!”*

Nikolay Nekrakov

5 Ağustos 1895'te Friedrich Engels Londra'da öldü. Dostu (1883'te ölen) Karl Marx'tan sonra, Engels, bütün uygar dünyanın modern proletaryasının en yetkin bilim adamı ve öğretmeni idi. Kaderin Karl Marx ve Friedrich Engels'i bir araya getirdiği andan bu yana, iki arkadaş yaşamları boyunca çalışmalarını ortak bir davaya adadılar. Ve bu yüzden Friedrich Engels'in proletarya uğruna neler yapmış olduğunu anlamak için, çağdaş işçi sınıfı hareketinin gelişiminde Marx'ın öğretisi ve çalışmasının önemi konusunda açık bir fikre sahip olmak gerekir. Marx ve Engels, işçi sınıfı ve onun taleplerinin, burjuvazi ile birlikte kaçınılmaz olarak proletaryayı yaratan ve örgütleyen mevcut iktisadi sistemin zorunlu bir sonucu olduğunu ilk gösterenlerdir. Onlar, insanlığı, onu halen ezmekte olan kötülüklerden kurtaracak olanın, yüce duygulu bireylerin iyi niyetli girişimleri değil de, örgütlenmiş proletaryanın sınıf savaşımı olduğunu gösterdiler.

Marx ve Engels, bilimsel çalışmalarıyla, sosyalizmin, hayalcilerin bir buluşu olmadığını, ama modern toplumdaki üretici güçlerin gelişmesinin nihai amacı ve zorunlu bir sonucu olduğunun ilk açıklamasını yapanlardır.

Günümüze kadar olan ya-

zılı tarih, sınıf savaşımının belirli

toplumsal

sınıfların

ötekiler

üzerin-

deki bir-

birini

izleyen

egemen-

lik ve za-

ferlerinin

tarihi ol-

muştur. Ve,

sınıf savaşım-

mı ve sınıf egemenliğinin temelleri -özel mülkiyet ve anarşik toplumsal üretim-kayboluncaya dek bu sürecektir. Proletaryanın çıkarı, bu temellerin yıkılmasını gerektirir ve bu nedenle, örgütlenmiş işçilerin bilinçli sınıf savaşımı bunlara karşı yöneltilmelidir. Ve her sınıf savaşımı, politik bir savaşımdır.

Marx ve Engels'in bu görüşleri, şimdi kurtuluşları için kavga veren bütün proleterler tarafından benimsenmiştir. Ama kırklarda, iki arkadaş zamanlarının sosyalist yazınına ve toplumsal hareketlerine katıldıklarında, tamamen yeniydiler. Siyasal özgürlük savaşımına kralların, polis ve din adamlarının despotizmine karşı savaşıma katılan, yetenekli ve yeteneksiz, dürüst ve dürüst olmayan birçok kimse vardı, bunlar, burjuvazinin çıkarları ile proletaryanın çıkarları arasında uzlaşmaz karşıtlık olduğunu göremiyorlardı. Bu kimseler, işçilerin bağımsız bir toplumsal güç olarak hareket etmeleri gerektiği düşüncesini kabul edemiyorlardı. Öte yandan, yalnızca yöneticileri ve egemen sınıfları çağdaş toplumsal düzenin adaletsizliklerine ikna etmenin yeterli olacağına ve o zaman yeryüzünde barışın ve evrensel refahın kolayca kurulacağına inanan, kimi de deha sahibi, birçok hayalci vardı. Savaşsız bir sosyalizm düşünüyorlardı. Ensonu, o zamanın sosyalistlerinin hemen hepsi ve genel olarak işçi sınıfının dostları, ancak, sanayinin gelişmesi ölçüsünde büyüdüğünü korkuyla izledikleri proletaryayı bir çıban olarak görüyorlardı. Bu yüzden de, tümü, sanayinin ve proletaryanın gelişmesini durduracak, “tarih tekerleğini” durduracak araçlar arıyorlardı. Marx ve Engels, proletaryanın gelişmesi konusundaki genel korkuyu paylaşmıyorlardı; tam tersine, bütün umutlarını proletaryanın sürekli büyümesine bağlıyorlardı. Proleterler ne denli çoğalır, devrimci sınıf olarak güçleri o denli büyük, sosyalizm o kadar yakın ve o kadar olanaklı olacaktır. Marx ve Engels'in işçi sınıfına yapmış oldukları hizmetler, birkaç sözcük içinde şöyle ifade edilebilir: Onlar, işçi sınıfına kendini bilmeyi, kendi bilincine ulaşmayı öğrettiler, ve boş hayallerin yerine bilimi koydular.

İşte bunun içindir ki, Engels'in adı ve yaşamı her işçi tarafından bilinmelidir.

İşçi tarafından bilinmelidir!”

V. İ. Lenin

İşte bunun içindir ki, bütün yayınlarımızda olduğu gibi, Rus işçi sınıfının bilincini uyandırmayı amaçlayan bu makaleler derlemesinde de, modern proletaryanın iki büyük öğretmeninden biri olan Friedrich Engels'in yaşamını ve çalışmasını özetlemek zorundayız.

Engels, 1820 yılında, Prusya Krallığı'nın Ren eyaletindeki Barmen'de doğdu. Babası bir imalâtçıydı. 1838'de Engels, aile koşullarının zorlamasıyla, lise öğrenimini yarıda bırakarak, Bremen'deki bir ticarethaneye kâtip olarak girmek zorunda kaldı. Ticari işler, Engels'in, siyasal ve bilimsel eğitimini sürdürmesini engellemedi. Daha lisedeyken otokrasi ve bürokratların zorbalığına karşı kin beslemeye başlamıştı. Felsefe çalışmaları onu daha da ileri götürdü. Bu sırada Hegel'in öğretisi, Alman felsefesine egemendi. Engels, onun izleyicisi oldu. Her ne kadar Hegel'in kendisi Berlin Üniversitesi'nde bir profesör olarak hizmetinde bulunduğu mutlakiyetçi Prusya devletinin bir hayranı idiye de, Hegel'in öğretisi devrimciydi. Hegel'in insan aklına ve onun doğruluğuna olan inancı, ve Hegel felsefesinin evrenin sürekli değişen ve gelişen bir süreç içinde olduğu yolundaki felsefesinin temel tezi, Berlinli filozofun bazı izleyicilerini -mevcut durumu kabul etmeyi reddedenleri- bu duruma karşı savaşımın da, mevcut yanlışa ve hüküm süren kötülöklere karşı savaşımın da evrensel öncesiz ve sonrasız gelişmenin yasası içinde kök saldığı düşüncesine götürdü. Eğer her şey geliyor, eğer kimi kurumların yerini başkaları alıyorsa, neden Prusya kralının mutlakiyeti ya da Rus çarının mutlakiyeti, geniş bir çoğunluğun zararına küçük bir azınlığın zenginleşmesi, ya da burjuvazinin halk üzerindeki egemenliği sonsuzluğa dek devam etsindi? Hegel'in felsefesi aklın ve düşüncelerin gelişmesinden söz ediyordu; idealistti. Doğanın, insanın, ve insan ilişkilerinin, toplumsal ilişkilerin gelişmesi aklın gelişmesinden türetiliyordu. Marx ve Engels, Hegel'in öncesiz ve sonrasız gelişme süreci düşüncesini savunup sahiplenirken, önyargılı idealist görüşlerini reddettiler; yaşama bakarken gördüler ki doğanın gelişmesini açıklayan şey zihnin gelişmesi değildir, tersine, zihnin açıklanması, doğadan, maddeden çıkarılmalı-

dır... Hegel ve öteki hegelcilerden farklı olarak Marx ve Engels, materyalistler. Dünyaya ve insanlığa materyalist açıdan bakarak, tıpkı bütün doğal olayların temelinde maddi nedenlerin yatmasında olduğu gibi, insan toplumunun gelişmesinin de maddi güçlerin, üretici güçlerin gelişmesiyle koşullandırıldığını gördüler. Gereksinimlerinin giderilmesi için gerekli olan şeylerin üretiminde insanların birbiriyle olan ilişkileri, üretici güçlerin gelişme düzeyine bağlıdır. Ve toplumsal yaşamın bütün görüngülerini, insanın özlemlerini, fikirlerini ve yasalarını açıklayan da bu ilişkilerdir. Üretici güçlerin gelişmesi, özel mülkiyet temeline dayanan toplumsal ilişkileri yaratmaktadır, ama şimdi görüyoruz ki, üretici güçlerin bu aynı gelişmesi, çoğunluğu mülkiyetten yoksun bırakıyor ve onu küçük bir azınlığın elinde biriktiriyor. Modern toplumsal düzenin temeli olan mülkiyeti ortadan kaldırıyor, bizzat o, sosyalistlerin önlerine koydukları hedefin ta kendisine doğru çabalıyor. Sosyalistlerin yapması gereken tek şey, modern toplumdaki durumuna bağlı olarak, hangi toplumsal gücün sosyalizmin gerçekleştirilmesinde çıkarı olduğunu kavramak ve bu güce çıkarılarının ve tarihsel görevinin bilincini vermektir. Bu güç, proletaryadır. Engels, proletaryayı, İngiltere'de, babasının ortağı bulunduğu ticarethanede çalışmak için 1842 yılında geldiği, İngiliz sanayisinin merkezi olan Manchester'de tanıdı. Engels, burada, fabrikanın bürosunda oturmakla yetinmedi, işçilerin başlarını soktukları sefil mahalleleri gezdi, onların yoksulluk ve sefaletini kendi gözleriyle gördü. Ama kendini kişisel gözlemleriyle sınırlamakla da kalmadı. İngiliz işçi sınıfının durumu hakkında kendinden önce yazılanların tümünü okudu, ele geçirebildiği bütün resmi belgeleri büyük bir dikkatle inceledi. Bu çalışma ve gözlemlerin ürünü, 1845'te yayınlanan bir kitap oldu: *İngiltere'de Emekçi Sınıfın Durumu*. Engels'in *İngiltere'de Emekçi Sınıfın Durumu*'nu yazmakla, yaptığı hizmetin büyüklüğünü yukarıda belirtmiştik. Engels'ten önce de, birçok kimse, proletaryanın acılarını yazmış ve ona yardımın gerekli olduğunu belirtmiştir. Proletaryanın yalnızca acı çeken bir sınıf olmadığını; aslında proletaryayı dayanılmaz

bir biçimde ileri iten ve nihai kurtuluşu için savaşmaya zorlayan şeyin içinde bulunduğu utanç verici ekonomik durum olduğunu söyleyen ilk kişi Engels'tir. Ve savaşan proletarya kendine yardım edecektir. İşçi sınıfının politik hareketi, kaçınılmaz olarak, işçileri tek kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu kavramaya götürecektir. Öte yandan sosyalizm, ancak işçi sınıfının siyasal savaşımının amacı olduğu zaman, bir güç olacaktır. Engels'in, İngiltere'de işçi sınıfının durumu üzerine yazmış olduğu kitabının temel fikirleri, şimdi düşünen ve savaşım veren proletaryanın tümü tarafından benimsenen, ama o zaman, tümüyle yeni olan fikirlerdir. Bu fikirler, İngiliz proletaryasının sefaletinin gerçeğe en yakın ve en çarpıcı görüntüleriyle dolu ve çekici bir üslupla yazılmış bir kitaba yerleştirilmişlerdi. Kitap, kapitalizmin ve burjuvazinin müthiş bir suçlamasıydı ve derin bir etki yarattı. Engels'in kitabı, modern proletaryanın durumunu en iyi biçimde sergileyen bir belge olarak, her yerde anılmaya başlandı. Ve, gerçekten de, ne 1845'ten önce, ne de daha sonra, işçi sınıfının sefaletinin öylesine çarpıcı ve öylesine gerçek bir betimlemesi çıkmıştır.

Engels'in sosyalist oluşu, İngiltere'ye gelmesinden sonradır. Manchester'de o zamanın İngiliz işçi hareketinde etkin olan kişilerle ilişki kurdu ve İngiliz sosyalist yayınları için yazmaya başladı. 1844'te Almanya'ya dönerken, Paris'te, daha önceden mektuplaştığı Marx ile tanıştı. Paris'te, Fransız sosyalistleri ve Fransız yaşamının etkisiyle Marx da sosyalist olmuştu. Burada, iki dost, *Kutsal Aile ya da Eleştirel Eleştirinin Eleştirisi* adında ortaklaşa bir kitap yazdılar. *İngiltere'de Emekçi Sınıfın Durumu*'ndan bir yıl önce yayınlanan ve büyük bölümü Marx tarafından yazılan bu kitap, temel düşüncelerini yukarıda anlatmış olduğumuz, devrimci materyalist sosyalizmin temellerini içermektedir. "Kutsal Aile", filozof olan Bauer kardeşler ve onların izleyicilerine verilen mizahi addır. Bu beyler, bütün gerçeklerin üstünde, partiler ve siyasetin üstünde duran, bütün pratik eylemleri reddeden ve yalnızca çevredeki dünyayı ve orada meydana gelen olayları "eleştirel" bir biçimde seyreden bir eleştiri öğütüyorlardı. Bu beyler,

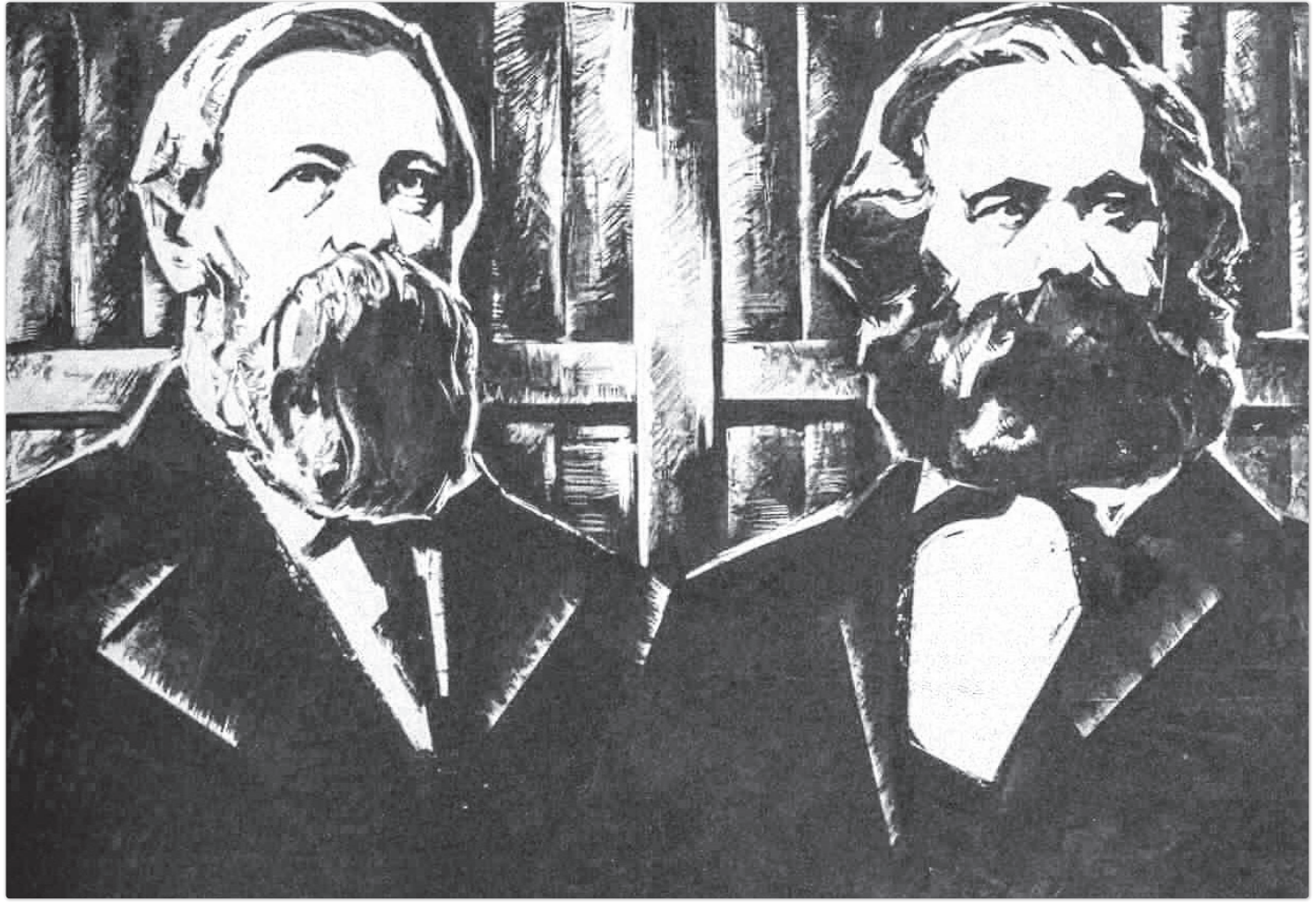
Bauer'ler, proletaryayı eleştirel olmayan bir kitle olarak hor görüyorlardı. Marx ve Engels, bu saçma ve zararlı eğilime şiddetle karşı çıktılar. Hayali değil gerçek, insan olan bir kişi -egemen sınıflar ve devlet tarafından horlanan işçi- adına, kenardan seyreden bir tutum değil de, daha iyi bir toplum düzeni uğruna savaşım istiyorlardı. Onlar, kuşku yok ki, proletaryayı, bu savaşımı yürütebilecek olan ve bundan yararlanacak olan güç olarak görüyorlardı. Daha Kutsal Aile'den önce, Engels, Marx ve Ruge'un *Deutsche-Französische Jahrbücher*'inde, özel mülkiyet kuralının zorunlu sonuçları olarak değerlendirdiği, çağdaş iktisadi düzenin başlıca görüngülerini, sosyalist bir açıdan incelediği "*Bir Ekonomi Politik Eleştirisi Denemesi*"ni yayınladı. Marx'ın, ekonomi politik bilimini, çalışmalarının gerçek bir devrim yarattığı bu bilimi, inceleme-ye karar vermesinde, Engels'le temasının bir etken olduğunda kuşku yoktur.

1845'ten 1847'ye kadar Engels, Brüksel ve Paris'te bilimsel incelemeler ile Brüksel ve Paris'teki Alman işçileri arasındaki pratik çalışmaları birleştirerek yaşadı. Burada, Marx ve Engels, gizli Alman Komünist Birliği ile ilişkiler kurduklar, birlik, onları, kurmuş buldukları sosyalizmin temel ilkelerinin açıklanması ile görevlendirdi. Marx ve Engels'in ünlü *Komünist Partisi Manifestosu* böyle doğdu, 1848'de yayınlandı. Bu küçük kitapçık ciltler değerindedir: bugüne kadar onun ruhu uygar dünyanın örgütlenmiş ve mücadele vermekte olan tüm proletaryasına güç vermiştir ve ona yol göstermiştir.

Önce Fransa'da patlayan ve sonra da öteki Batı Avrupa ülkelerine yayılan 1848 Devrimi, Marx ve Engels'i gerisingeri, doğdukları ülkeye götürdü. Burada, Ren Prusyası'nda, Köln'de yayınlanan demokratik *Neue Rheinische Zeitung*'un yönetimini aldılar. İki arkadaş Ren Prusyası'ndaki tüm devrimci-demokratik hareketin kalbi ve ruhu oldular. Gericiler güçlere karşı, halkın özgürlüğünü ve çıkarlarını savunmada sonuna kadar mücadele ettiler. Bildiğimiz gibi, gericiler üstün geldiler. *Neue Rheinische Zeitung* yasaklandı. Sürgün olduğu sırada Prusya yurttaşlık hakkını yitirmiş olan Marx, sınır dışı edildi; Engels silahlı halk ayaklanmasında yerini

aldı, üç muharebede, özgürlük için dövüştü ve isyancıların yenilgisinden sonra, İsviçre yoluyla Londra'ya kaçtı.

Marx da Londra'ya yerleşti. Engels, kırklarda çalışmış olduğu Manchester ticari firmasında, kısa zaman sonra yeniden kâtip oldu, daha sonra da, oraya ortak oldu. 1870'e kadar, Marx Londra'da, o da Manchester'de yaşadı, ama bu, onların en canlı bir fikir alışverişini sürdürmelerini engellemedi: Hemen her gün mektuplaştılar. Bu mektuplaşmalarda, iki arkadaş, karşılıklı görüşlerini ve buluşlarını birbirlerine ilettiler ve bilimsel sosyalizmin hazırlanmasında işbirliğini sürdürdüler. 1870'te Engels, Londra'ya geçti ve en etkin nitelikteki ortak entelektüel yaşantıları, 1883'te Marx'ın ölümüne kadar sürdü. Bu çalışmaların meyvesi, Marx yönünden, çağımızın ekonomi politikasının en büyük yapıtı olan *Kapital*, Engels yönünden de irili ufaklı bir dizi yapıt oldu. Marx, kapitalist iktisadın karmaşık olgularının tahlili üzerinde çalıştı. Engels, yalın bir dille yazılmış, çoğu polemik niteliğinde, tarihin materyalist anlayışı ve Marx'ın iktisadi teorisinin ışığında, daha genel bilimsel sorunları ve geçmişin ve bugünün değişik olgularını kapsayan yapıtlar yazdı. Engels'in yapıtları arasında şunları sayabiliriz: Dühring'e karşı (felsefe, doğa bilimleri ve toplumsal bilimlerin çok önemli sorunlarını tahlil ettiği) polemik yapıt. *Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* (Rusçaya çevrilmiş ve 3. basım St. Petersburg'da 1895'te yayınlanmıştır), *Ludwig Feuerbach* (Rusça çevirisi ve notları G. Plehanov tarafından yapılmıştır, Cenevre 1892), Rus hükümetinin dış politikası üzerine bir makale (Rusçaya çevrilmiş ve Cenevre'de *Sotsial Demokrat*, n° 1 ve 2'de yayınlanmıştır), konut sorunu üzerine parlak makaleler, ve ensonu, Rusya'nın ekonomik gelişimi konusunda, iki küçük ama çok değerli makale (Rusya Konusunda Friedrich Engels, Zasulic tarafından 1894'te Cenevre'de Rusçaya çevrilmiştir). Marx, sermaye üzerine yapmış olduğu engin çalışmasının son düzeltmelerini yapmadan öldü. Ne var ki, müsveddeler tamamlanmıştı, arkadaşının ölümünden sonra, Engels, *Kapital*'in ikinci ve üçüncü ciltlerinin hazırlanması ve yayınlanması gibi ağır bir görevi yükledi. İkinci Cildi 1885'te, Üçüncü Cildi de 1894'te yayınladı (ölümü dördüncü cildin hazırlanmasını önledi). Bu iki cilt son derece büyük bir emek gerektirmişti. Avusturyalı sosyal-demokrat Adler, haklı olarak, *Kapital*'in ikinci ve üçüncü cildini yayınlamakla Engels'in, dostu olan bir dehaya yüce bir anıt, farkında olmadan, üzerine silinmez bir biçimde kendi adını kazıdığı bir anıt diktiğini belirtmiştir. Gerçekten de *Kapital*'in bu iki cildi, iki insanın ya-

pitıdır: Marx ve Engels'in. Eski hikayeler, dostluğun çeşitli dokunaklı örnekleriyle doludur. Avrupa proletaryası diyebilir ki, onun bilimi, aralarında, insan dostluğu konusunda en dokunaklı eski hikayelerin de ötesine geçen bir ilişki bulunan iki bilim adamı ve savaşçı tarafından yaratılmıştır. Engels, her zaman -ve, genel olarak, çok haklı olarak- kendisini Marx'tan sonraya koymuştur. Eski bir arkadaşına "Marx hayattayken, ben ikinci keman oldum" diye yazmaktadır. Yaşayan Marx'a olan sevgisi ve ölen Marx'ın anısına saygısı sınırsızdı. Bu boyun eğmez savaşçı ve bu sert düşünür, derin bir sevgiyle dolu bir ruh taşıyordu.

1848-49 hareketinden sonra, Marx ve Engels sürgünde kendilerini yalnızca bilimsel araştırmalarla sınırlamadılar. 1864'te Marx, Uluslararası İşçi Birliği'ni kurdu ve bu kuruluşa bir on yıl boyunca önderlik etti. Engels de bu çalışmalarda aktif bir görev aldı. Marx'ın fikirlerine uygun olarak, bütün ülkelerin proletaryasını birleştiren Uluslararası Birliğin çalışması, işçi sınıfı hareketinin gelişmesi içinde son derece önemli bir yer tutmaktadır. Ama, Uluslararası Birliğin yetmişlerde kapatılması bile, Marx ve Engels'in birleştirici rollerini aksatmadı. Tersine, denilebilir ki, işçi sınıfının manevi önderleri olarak, önemleri, hareketin kendisinin de kesintisiz büyümesi nedeniyle, sürekli olarak arttı. Marx'ın ölümünden sonra Engels, Avrupa sosyalistlerinin danışmanı ve önderi olmayı tek başına sürdürdü. Onun öğüt ve direktifleri, aynı ölçüde, hükü-

metin zulmüne karşı, hem güçleri hızla ve durmadan büyüyen Alman sosyalistleri tarafından, hem de ilk adımlarını iyi düşünmek ve tartmak zorunda olan İspanyol, Romen ve Ruslar gibi geri kalmış ülkelerin temsilcileri tarafından tutuluyordu. Bunların hepsi, yaşlı döneminde, Engels'in zengin bilgi ve deneyim hazinesinden yararlanıyorlardı.

Rusça bilen ve Rusça kitaplar okuyan Marx ve Engels, bu ülkeye canlı bir ilgi duymuşlardı, Rus devrimci hareketini sempatiyle izlemişler ve Rus devrimcileri ile ilişkiyi sürdürmüşlerdi. Her ikisi de demokrat olduktan sonra sosyalist olmuşlardı ve demokrat olarak siyasal despotluğa karşı duydukları kin son derece güçlüydü. Siyasal despotlukla ekonomik baskı arasındaki bağın derin bir teorik kavranışı ile bu dolaysız siyasal duygunun birleşmesi ve ayrıca da zengin yaşam deneyimleri, Marx ve Engels'e, müstesna bir siyasal duyarlılık kazandırmıştı. İşte bunun içindir ki, bir avuç Rus devrimcisinin zorlu çar yönetimine karşı kahramanca savaşımı, bu iki güngörmüş devrimcinin kalbinde en sempatik yan kısmını bulmuştu. Öte yandan, aldatmaca ekonomik yararlar uğruna, Rus sosyalistlerinin en acil ve en önemli görevinden, yani siyasal özgürlüğün kazanılması görevinden yüz çevirme eğilimi, doğal olarak onlarca kuşkuyla karşılandı, hatta bu, toplumsal devrimin büyük davasına doğrudan bir ihanet olarak değerlendirildi. "İşçilerin kurtuluşu, işçi sınıfının kendi eseri olmalıdır"- Marx ve Engels

durup dinlenmeden bunu öğrettiler. Ama iktisadi kurtuluş uğruna dövüşmek için proletarya, belli siyasal haklar kazanmak zorundadır. Ayrıca Marx ve Engels, Rusya'daki bir siyasal devrimin, aynı zamanda Batı Avrupa işçi sınıfı için de çok büyük önemi olacağını açıklıkla görmüşlerdi. Mutlakiyetçi Rusya, her zaman, genel olarak Avrupa gericiliğinin bir kalesi olmuştur. Almanya ve Fransa arasında uzun bir süre için anlaşmazlık tohumları eken 1870 savaşının bir sonucu olarak, Rusya'nın yararlandığı olağanüstü elverişlilikteki uluslararası durum, kuşku yok ki, yalnızca gerici bir güç olarak mutlakiyetçi Rusya'nın önemini arttırmış oldu. Ancak özgür bir Rusya, ne Polonyalıları, Finlileri, Almanları, Ermenileri ya da öteki küçük uluslardan birini ezme, ne de durmadan Fransa ve Almanya'yı birbirlerine düşürme gereğini duymayan bir Rusya, modern Avrupa'nın savaş yükünden kurtulmasını, özgürce nefes almasını sağlayacak, Avrupa'daki bütün gerici unsurları zayıflatacak ve Avrupa işçi sınıfını güçlendirecektir. İşte bu yüzden Engels, Rusya'da siyasal özgürlüklerin yerleşmesini, Batıda da işçi sınıfı hareketlerinin ilerlemesi için, gönülden istemişti. Onun kişiliğinde Rus devrimcileri en iyi dostlarını yitirmiş oldu.

Her zaman, Friedrich Engels'in, proletaryanın büyük savaşçısının ve öğretmeninin anısını analım!

1895 Sonbaharı

PYD Şam yönetimiyle görüşmelere başladı

E. Bahri

PYD ile Suriye yönetimi arasında gerçekleşen yakınlaşma, resmi görüşmelerin başlamasıyla yeni bir aşamaya girdi. Şam'a heyet gönderen Demokratik Suriye Güçleri'nin (QSD) siyasi kanadı Demokratik Suriye Meclisi (DSM), Suriye hükümeti yetkilileriyle görüşmelerini duyurdu.

Şam'a gidiş amaçlarının Suriye devletiyle siyasi ve askeri müzakereler yapmak olduğu mesajını veren DSM Eşbaşkanı İlham Ahmed, Reuters'e yaptığı açıklamada, "Rejimle iletişim kanallarının açık olması konusunda kararlıyız. Anayasa, siyasi süreç, bunlar rejim olmadan çözülmeyecek. Rejimin hiçbir yere gittiği yok. ABD'nin politikaları net değil" ifadelerini kullandı.

Kürt liderler tarafından yapılan açıklamalarda öncelikle Suriye Demokratik Güçleri'nin (QSD) kontrol ettiği bölgelere devlet memurlarının dönüşü, Rakka yakınındaki Tabka Barajı'nın onarımı gibi konuların müzakere edildiği, siyasi ve askeri konuların da masada olduğu belirtildi.

Suriye hükümetiyle yakınlaşmayı değerlendiren TEV-DEM Yönetim Kurulu Başkanı Eldar Halil ise, İdlib operasyonuna katılabileceklerini belirtti. "Türkiye'nin Suriye topraklarından çıkarılması gerekir. Efrin'in kurtuluşuna hizmet edecek bir yaklaşımla bizden İdlib için rol oynamamız istenirse buna hazırız" şeklinde konuşan Halil, tarafların çok yönlü işbirliğine hazırlandıkları sinyali verdi.

Bu gelişmenin Ankara'daki dikta rejim başta olmak üzere, siyonist İsrail ve Körfez şeyhlerini rahatsız edeceğini öngörmek güç değil. Süreci baltalamak için ellerinden geleni yapacakları ise açık. Bu yakınlaşmanın hem Esad yönetiminin hem Kürt hareketinin çıkarlarına hizmet edecek olması ise, baltalama girişimle-

rinin boşa düşme ihtimalini yükseltiyor.

Yakınlaşmanın devamını sabote edebilecek tek güç Rojava'da askeri üsler kuran emperyalist ABD rejimi olabilir. Konuyu değerlendiren PYD'nin eski eş başkanı ve TEV-DEM Dış İlişkiler Sorumlusu Salih Müslim, ABD'den izin almadıklarını ancak bilgilendirdiklerini belirtti. Kürt hareketinin silahlı kanadının omurgasını oluşturduğu QSD'nin ABD'ye rağmen böyle bir adım atması kolay değil. Dolayısıyla zımnen de olsa ABD'nin onayının alındığını tahmin etmek güç değil.

Bu gelişmenin kısa süre önce Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de gerçekleşen Putin-Trump görüşmesinde ele alındığı anlaşılıyor. Eğer süreç ABD tarafından baltalanmazsa, Amerikan askerlerinin Suriye'den çekilmesi gerektiğini savunan eğilimin Washington'da ağır bastığı anlaşılacak.

Kürt hareketi-Şam yönetimi yakınlaşması, Rusya'nın dönemsel politikalarıyla uyumlu görünüyor. Bu bağlamda Putin yönetiminin yakınlaşmayı cesaretlendirdiğini tahmin etmek güç değil. Bu koşullarda bazı pürüzler çıksa da, tarafların yakınlaşma eğilimini terk etmeleri olası görünmüyor. Zira, aksi durumda tarafları yıpratıcı bir çatışmayı önlemek zor olacaktır.

Dünyanın emperyalist jandarması ABD'nin ipiyle kuyuya inilemeyeceğinin Kürt hareketi tarafından idrak edilmesi, -bu sonucu yaratan sebeplerden bağımsız olarak-, olumlu bir gelişmedir. Bu gelişme hem ABD'nin Suriye'de kalması-

nın "meşru" zeminini ortadan kaldırıyor hem Rojava'nın yıkıcı bir savaş arenasına dönüşmesi riskini asgariye indiriyor.

Bu gelişmenin bir diğer olumlu yönü, Kürt hareketini destekleme adı altında Suriye'yi parçalamak için hazırlık yapan siyonist İsrail'le Körfez şeyhlerinin heveslerini kursaklarında bırakacak olmasıdır. Zira bu güçlerin el attıkları alanların vahim bir akıbetten kurtulmaları olası değil.

Hem Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırmak isteyen hem Suriye topraklarında gözü olan Ankara'daki dikta rejimin işi, bu yakınlaşma ile zorlaşacak. Yakınlaşma Kürt halkının kazanımları için belli bir güvence sağlayacağı gibi, azgın cihatçı çetelerin İdlib'den sökülüp atılmasını da kolaylaştıracaktır. Olaylar bu yönde gelişirse eğer, bir süre ayak direse bile Türk ordusu işgal ettiği bölgeleri terk etmek zorunda kalacaktır.

Bu gerçekler ışığında değerlendirildiğinde bu yakınlaşmanın, Kürtlerle Araplar başta olmak üzere tüm bölge halkları açısından olumlu olacağını söylemek mümkündür.

Anlaşma, elbette sorunları çözen sihirli bir formül olmayacak. Fakat yine de suların mecrasını bulmasına, sürecin "olağan" bir hal almasına katkı sunacaktır. Bu ise esas mücadele için, yani sömürüye, eşitsizliğe, Ortaçağ artığı karanlık zihniyete, emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelenin nesnel zeminini güçlendirecektir.

Ahed Tamimi bırakıldı ama 291 çocuk hâlâ İsrail hapishanelerinde!

Siyonist rejim tarafından tutuklanan Ahed Tamimi 29 Temmuz'da annesi ile birlikte serbest bırakıldı. Tamimi ile birlikte annesi de 8 aya yakındır tutuklu bulunuyordu. Filistinli direnişçi Tamimi, tahliyesi sonrasında yaptığı açıklamada 'direnişe devam' vurgusu yaptı.

Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) Yürütme Kurulu Üyesi Hanan Aşravi, Ahed Tamimi'nin serbest bırakılmasına karşın, İsrail hapishanelerinde hâlâ 291 çocuğun bulunduğunu belirten yazılı bir açıklama yaptı.

Aşravi, Ahed Tamimi'nin serbest bırakılmasına rağmen İsrail hapishanelerde hâlâ tutuklu bulunan çocuk ve toplam tutuklu Filistinli sayısını "İsrail hapishanelerinde halen 291'i çocuk yaklaşık 5 bin 900 Filistinli tutuklu bulunuyor" ifadesiyle açıkladı.

Aşravi, Tamimi ve annesinin İsrail işgal güçleri tarafından haksız şekilde gözaltına alındığını ve bu gözaltının nedeninin politik olduğunu belirterek, bugün İsrail hapishanelerinde aynı şekilde tutulan 291 çocuk ve tüm Filistinli tutsakların serbest bırakılmalarını istedi.

10 YAŞINDAKİ FİLİSTİNLİ ÇOCUĞA GÖZALTI

Kudüs'ün doğusundaki Al-Issawiya kasabasında 1 Ağustos'ta 10 yaşındaki Filistinli bir çocuğun İsrail askerleri tarafından gözaltına alındığı öğrenildi.

Görgü tanıkları, çok sayıda İsrail askerinin küçük çocuğu gözaltına aldığını, çocuğu nereye götürdüklerini ise açıklamadıklarını söyledi.

Filistin Kurtuluş Örgütü, 5 bin 900 Filistinlinin İsrail hapishanelerinde tutulduğunu, bunların arasında 291'inin de çocuk olduğunu açıklamıştı.

Suriye hükümetiyle görüşme sonrası açıklama

Suriye Demokratik Meclisi (MSD), Suriye hükümetiyle yaptıkları görüşme sonrası açıklama yayınladı.

Hükümetin talebi üzerine 26 Temmuz'da görüşmenin gerçekleştiği ifade edilen açıklamada, bu görüşme öncesinde de Tebqa'da iki taraf arasında bir

görüşme yapıldığı ifade edildi.

"Suriye krizinin çözümü için geniş diyalogların başlamasına temel oluşturma" amacıyla yapıldığı ifade edilen görüşmelerin sonucuna dair şöyle denildi:

"Toplantı sonucunda diyalog ve müzakerelerin geliştirilmesi, Suriye halkı ve

toplumunu tehlikeye atan şiddet ve savaşın sona ermesinin sağlanması, merkezi olmayan ve demokratik bir Suriye için yol haritasının oluşturulması amacıyla tüm alanlarda komiteler oluşturulması kararlaştırılmıştır."

Trump-Juncker uzlaşması...

AB içinde hem alkış hem hoşnutsuzluk

NATO'nun oldukça gürültülü geçen Brüksel zirvesinden sonra bir televizyon programına katılan Trump, "Bakış açım göre ABD'nin birçok rakibi var" demiş, AB ile yaşanan ticaret savaşına atıfla, "AB, ABD'nin rakibi"dir açıklaması yapmıştı. Söyleşide Almanya'yı, "Almanya NATO içinde savunmaya yeterince katkı sağlamıyor. Aynı anda Almanya Rusya'dan enerji alıyor" sözleriyle eleştiren Trump, Almanya ile Rusya arasındaki "Kuzey Akım-2" projesinden duyduğu rahatsızlığı da dile getirmiş, Amerikan enerji endüstrisinin sıvılaştırılmış doğal gazını (LNG) Avrupa pazarına sokmak için baskıyı arttırarak, AB'ye yönelik ticaret savaşının düğmesine basmıştı.

ALMANYA'NIN ADAMI JUNCKER WASHINGTON'DA

Trump'ın aldığı önlemlere karşı harekete geçen AB, Avrupa Komisyonu Başkanı Jean-Claude Juncker'i hazırladığı karşı önlemler dosyasıyla birlikte Washington'a gönderdi. Onun dosyasında, Trump'ın seçmen kitlesini derinden etkileyecek olan ürünlerin gümrük vergilerinin arttırılması önlemleri başta geliyordu. AB yetkilileri, Amerikan ürünlerine 20 milyar dolarlık ek vergi uygulayarak misilleme yapacaklarını açıkladılar.

Juncker'le ABD Başkanı Donald Trump'ın böylesi bir atmosferde, 25 Temmuz Çarşamba günü yaptıkları görüşmelerden Trump ve Alman tekellerini memnun eden bir uzlaşma çıktı. Uzlaşma AB ile ABD arasında başlayan ticaret savaşını dizginlemeyi içeriyor. Taraflar sanayi ürünlerine uygulanan vergileri karşılıklı olarak kaldırmaya yönelik görüşmelere başlama kararı aldılar. Ayrıca AB'nin ABD'den daha fazla soya fasulyesi alması ve Avrupa'ya LNG ihracatının arttırılması konusunda da anlaşmalarını deklare ettiler.

Alman emperyalizminin adamı Juncker, Trump'la yaptığı görüşmeleri her ne kadar AB adına yürütüyor görünse de asıl olarak Alman tekellerinin çıkarlarını temel aldı. Geçen yıl yedek parça ihracıyla birlikte Alman otomotiv sektörü ABD'ye 30 milyar doların üzerinde bir ihracat gerçekleştirdi.

Juncker-Trump görüşmesinde "Amerikan ve Avrupalı şirketleri dünya ticaretindeki haksız uygulamalardan daha iyi korumak için güçlerini birleştirme" kararı da çıktı. İkili, gelecekte DTÖ'nün reformu için de benzer fikirli ortaklarla yakın işbirliği yapacaklarını açıkladılar. Demek oluyor ki asıl olarak Çin'i hedef alan ABD'nin savaş tekelleri ve onların temsilcisi Trump, yarım adım geri atarak Çin'e karşı AB ile güçlerini birleştirmekte uzlaştı. Transatlantik cephesinde uzlaşma sağlayan Trump, ABD emperyalizminin güçlerini Pasifik cephesinde daha fazla yoğunlaştırmak için daha fazla olanağa kavuşmuş oldu.

BERLİN MEMNUN PARIS KUŞKULU

İkilinin Washington'da yaptıkları anlaşma, dünyada olduğu gibi AB içerisinde de değişik tepkilerle karşılandı. Uzlaşmayı, sıcaklığı Twitter üzerinden "İyi bir haber" olarak paylaşan Almanya Ekonomi Bakanı Peter Altmaier, Washington'daki görüşmede varılan uzlaşmanın "ticaret savaşlarını önleyeceğini" ifade etti. Almanya Dışişleri Bakanı Heiko Maas daha da ileriye giderek Juncker'in müzakereler sonunda Alman tekelleri adına sağladığı başarıyı Avrupa dayanışmasının bir örneği olarak lanse edip, "Ticaret ihtilafındaki uzlaşma şunu gösterdi: Avrupa birlik halinde hareket ettiğinde sözlerimizin bir ağırlığı oluyor" açıklamasını yaptı. Maas, gelecek için bir perspektif çizmeyi denese de Paris onlar gibi düşünmüyordu. ABD pazarına AB'den yapılan otomotiv ihracatında büyük pay sahibi olan Almanya sağlanan uzlaşmadan oldukça memnun olurken, Fransa aynı memnuniyeti göstermedi. Uzlaşmadan çıkan sonucu aşırı bir heyecan ve iyimserlikle karşılayan Berlin'in aksine, Paris'te kuşkuculuk ve temkinlilik hakimdi: "AB sıkı durmalı, Washington çelik ve alüminyumdaki ceza tarifelerini geri çekinceye kadar ticaret engellerinin sökülmesi konusunda pazarlık yapmak mümkün değildir. Trump acımasızca her zayıflığı sömürüyor 'göğsümüze dayatılan tabanca varken' görüşmeler yapılamaz." Fransa Ekonomi Bakanı Bruno Le Maire ise çelik ve alüminyuma Haziran

ayında Trump tarafından getirilen vergiler konusunda ABD iyi niyet adımı atmadıkça Washington ile büyük bir ticaret anlaşması için müzakere masasına oturmanın şimdilik gündemlerinde olmadığını açıkladı.

Bu tablo ortakların cesetlerine basma pahasına rekabetin emperyalistler arası ilişkilerin belirleyici yasalarından biri olduğunun yeni bir teyidi gibiydi. Juncker ile Trump'ın deklare ettiği anlaşmadan bir birlik içindeki iki belirleyici unsurun, AB'nin iki egemen emperyalist devletinin çıkardığı taban tabana zıt iki ayrı sonuç bu kadar açık ve yalınken, emperyalist tekeller arasındaki rekabetin görüşmeler yoluyla aşılacak, ticaret ve topyekün emperyalist paylaşım savaşlarının önlenebilirliği hayaline inanamamız için hangi gerçek neden elimizde kalıyor?

ABD EMPERYALİZMİNİN YENİ MACERALARININ SAHNESİ PASİFİK

Ticaret savaşları durduk yere çıkmadı. Ya da Trump gibi bir kendini bilmez fantezisinin sonucu olarak da başlamadı. Trump'ın politikalarının arkasında ABD emperyalist tekellerinin sarsılan hegemonyasını yeniden tesis etme hedefi var. ABD tekelleri, AB'yi de karşısına alarak cepheyi genişleten Trump'a ayar vererek, Transatlantik cephesinde uzlaşmadan elde edecekleri avantajlardan yararlanarak, güçlerini asıl hedef olarak gördükleri Pasifik cephesinde yoğunlaştırmak istiyorlar. Çatışmanın yönü açıktan açığa Çin'e karşı dönmüştür. Pasifik, ABD emperyalizminin çok daha kapsamlı provokasyon ve savaş kışkırtıcılığına sahne olacaktır.

Emperyalizm çağında, ticaret savaşları ve onun bir adım sonrası olan emperyalist paylaşım savaşları kapitalizmin genel bunalımlarının sonucu olarak yaşanmıştır. Uluslararasılaşan kapitalist ekonominin bunalımının nedenleri, ekonomik altyapının küresel karakteriyle dünyanın rakip "ulusal" devletlere bölünmüşlüğünde ifadesini bulan üst yapı arasındaki çelişme ve çatışmada gizlidir. Uluslararasılaşan kapitalist üretim ulus devletlerin kabuğuna sığmıyor, bu ka-

buğu parçalayarak özgürce gelişeceği bir düzleme akmayı zorluyor. Ancak rakip kapitalist tekeller ve onların "ulusal" devletleri kapitalist ekonominin küresel karakterine karşı savaş açarak (ticaret savaşları gibi), bu umutsuz savaşlarına halkları da ortak etmek için kışkırttıkları milliyetçilik eşliğinde topyekün bir savaşa yöneliyorlar. Kapitalist üretimin varlığında yaşam bulan kapitalizmin rekabetçi ve yıkıcı karakteri, emperyalist devletlerin militarist politikaları aracılığıyla destekleniyor. Kapitalistler üretimin küresel karakterini kendi tekellerinin çıkarları uğruna "ulusal" kabuk içerisinde boğmak uğruna, açıktan açığa savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar.

KÜRESEL SORUNLARA KÜRESEL ÇÖZÜMLER

Sorunun özü, kapitalist sistemin yaşadığı bunalımın temeli küreselleşen ekonomiyle ulusal devlet kabuğu arasındaki çatışmada yatıyor. Sorun küresel bir sorun olduğuna göre çözümü de küresel alanda olmak zorundadır. Kapitalist tekeller arası rekabetin parçası olarak emperyalist devletler arasında yapılan zirvelerde koparılan gürültünün de, taktik yakınlaşma ve uzaklaşmanın da temelinde sorunu kendi lehlerine çözmeye çabası yatıyor. Bu onların barbarlık vadeden "çözüm"üdür.

Onların "çözümüne" karşı bugün ek-sik olan işçi sınıfının anti-kapitalist bir program etrafındaki birliğidir. Zira siyasal gericilik ve faşist tirmanışın, savaş hazırlıklarının ve silahlanmanın ekonomik, sosyal ve siyasal yükünü öncelikle işçi sınıfı çekiyor. Bu yük giderek ağırlaşıyor. İşçi sınıfı, anti-kapitalist bir program temelinde bu saldırılara karşı savaşım içerisinde ortaya koyacağı devrimci iradesiyle başta kent ve kır yoksulları olmak üzere kapitalist sistemden zarar gören geniş kesimleri birleştirmeye muktedir olacaktır. "Anlamsız çelişki"yi çözerek, küreselleşen ekonomiyi "ulusal" bağlarından azade ederek, barbarlığa karşı sosyalizmin yolunu açacaktır. İşçi sınıfının barbarlığa karşı çözümü bu olacaktır, olmak zorundadır.

Küba, anayasa, sosyalizm...

E. Bahri

"Adayı kapitalizme teslim edeceğimize batırırız!" (Fidel Castro)

Küba parlamentosunun oy birliğiyle kabul edip tartışmaya açtığı anayasa taslağı, uluslararası alanda geniş yankı yarattı. Taslakta komünizm hedefinin yer almaması, medya tekelleri tarafından özellikle öne çıkarılıyor. Ortada henüz onaylanmış bir anayasa yok. Zira doğrudan demokrasinin uygulanabildiği Küba'da hazırlanan taslak, Fidel Castro'nun doğum günü olan 13 Ağustos'ta başlatılıp 15 Kasım'a kadar geniş emekçi yığınların da katılımıyla tartışılarak son şeklini alacak, sonrasında ise halk oylamasına sunulacak.

Taslağın kabul edilmesi, bir eğilime işaret ediyor. Tartışmalarda taslağın belli değişikliklere uğrayacağını, ardından büyük bir çoğunlukla kabul edileceğini öngörmek mümkündür. Çünkü taslak halka dayatılmış değil, ön süreciyle de halkın onayından geçmiş olacaktır. Önemli kararların tartışılarak son şeklini alması, Küba'da sosyalizmin kuruluşu yönünde sergilenen uzun soluklu kitlesel direnişin önemli kazanımlarından biridir.

"KOMÜNİZM HEYULASI"

Medya tekellerinin adeta zil takip oynamasına neden olan şey, "komünist bir toplum inşa etme hedefi" ifadelerinin yeni taslakta yer almamasıdır. Bu noktanın özellikle öne çıkarılması dikkat çekicidir. Görünen o ki devrimci komünist partilerin verili koşullardaki zayıflıklarına rağmen, kapitalist emperyalist sistemin ağababalarının halen tek korkusu "komünizm heyulası"dır.

Bunu, sistemin ağababalarının tarihsel deneyimleri ve derin bir sınıf bilinciyle donanmış olmalarıyla izah etmek mümkün. Çünkü ekonomik-sosyal yıkımın yanı sıra, dünyanın ekolojik dengesini de bozan vahşi kapitalizmi, halen komünizm dışında tehdit eden bir ideoloji, bir felsefe, bir teori, bir bilimsel yöntem, bir devrimci çizgi yoktur. Bu olgu, olaylara stratejik bakan tekelleri kapitalistler medyasının neden zil takip oynadığını açıklıyor.

BİR GERİ ADIM MI?

Komünist bir toplum inşa etme ifadesinin yer almamasının yanı sıra anayasa taslağında dikkat çeken başka vurgular

da var. Küçük işletmeler için mülkiyet hakkı, serbest piyasaya alan açılması, yabancı sermaye yatırımlarının kolaylaştırılması gibi yeni önlemler bunlardan bazıları. Gerçekte bunlar belli sınırlarda da olsa pratikte mevcuttur. Yine de bu adımla hem yasal bir statü kazanıyor hem yaygınlaşması kolaylaştırılıyor.

Bunları tamamlayan siyasi düzenlemeler de taslakta yer alıyor. Örneğin iktidarın siyasal yapısında belli değişiklikler ön görülüyor. Taslakta devlet başkanı seçilecek kişinin 60 yaşından gün almamış olması, seçilme hakkının beşer yıllık iki dönemle sınırlanması gibi düzenlemeler var. Devlet başkanının yanında artık hükümet başkanı/başbakan da olacak. Ayrıca devlet başkanı artık devlet konseyi ve bakanlar kuruluna başkanlık etmeyecek. En yüksek yürütme organı olan devlet konseyinin başkanlığını parlamento başkanı üstlenecek.

Bazı çevreler bu değişiklikleri, Küba'da "kuvvetler ayrılığı" alanında önemli bir gelişme olarak niteliyor. Bundan hareketle artık Küba'nın "tek parti devleti", "tek adam yönetimi" suçlamalarına maruz bırakılmayacağı ifade ediliyor.

Tüm bunlar bir araya getirildiğinde, Küba yönetiminin dünya kapitalist sistemi nezdinde daha "makbul" bir görüntü yaratma kaygısıyla hareket ettiği iddia edilebilir. Zira kullanılan dil de, tanımlamalar da burjuva terminolojiye aittir.

Bu açıdan bakıldığında bir "geri adım"dan söz etmek mümkündür. Ancak bunu, "Küba sosyalizmden vazgeçip kapitalizme dümen kırıyor" diye nitelemek de gerçeği yansıtmıyor. Nitekim

komünist partisinin bazı yetkilileri özellikle bu noktaya dikkat çekerek, yapılan değişikliklerin parti çizgisinin değiştiği ya da sosyalizmden vazgeçildiği anlamına gelmediğini vurguluyorlar. Bu arada yeni anayasa taslağında da komünist partisinin öncü rolü de sosyalizmin vazgeçilmezliği de vurgulanıyor.

BELİRLEYİCİ OLAN YASALAR DEĞİL MÜCADELEDİR!

Vurgulamak gerekiyor ki, -Lenin'in dikkat çektiği gibi- "küçük üreticilik her gün yeniden kapitalizm üretir." Bundan hareketle adanın kapitalizme teslim edileceği elbette iddia edilemez. Bununla birlikte kapitalizmin "küçük üreticilik" ya da "yabancı sermaye yatırımları" kılığında adaya sızdığını da göz ardı etmemek gerek. Sürecin yönünü ise anayasa maddelerinde yapılan değişiklikler değil, uluslararası konjonktürle ekonomik, sosyal, siyasal süreçlerin gelişim seyri belirleyecektir.

Küba kuşatma altında ve kapitalist emperyalist haydutlar tarafından teslim alınmak isteniyor. Ama bu yeni bir durum değil. Devrimin zafere ulaşması da devrimin savunulması da hem komünist partinin hem emekçi kitlelerin bilinçli ve kararlı direnişiyle başarılmıştır. Bugüne kadar direnen partinin ve emekçilerin, haydut takımı karşısında havlu atacağına dair bir veri bulunmuyor. Elbette sınıflar mücadelesi hem içeride hem dışarıda devam edecektir. 59 yıldır devrimi ayakta tutan iradenin kazanımlarını korumak için tüm gücüyle direneceği de aşikardır...

Pakistan kriz nedeniyle IMF kapısında

Pakistan'da geçtiğimiz hafta yapılan seçimlerin ardından başa gelen yeni hükümet, ekonomik kriz nedeniyle IMF'den borçlanma hazırlıkları yapıyor.

Ekonomideki sorunların başında gelen yükselen borçlar, cari açık ve eriyen rezervler nedeniyle dış finansman ihtiyacını karşılamak için IMF seçeneği gündemde.

Financial Times'ın (FT) haberine göre yetkililer, IMF'den 10-12 milyar dolarlık borçlanma yapılacağını öngörüyor. FT'ye konuşan yetkili, "Zorlu bir bölgedeyiz ve yardıma ihtiyacımız var. IMF'nin desteği olmadan krizden kurtulacağımızı düşünmüyorum" diye konuştu.

Söz konusu borç miktarının, Pakistan tarihinde IMF'den alınan en büyük borç olacağı ifade ediliyor.

Şili'de kürtaj hakkı eylemine bıçaklı saldırı: 3 yaralı

Şili'de yasal ve ücretsiz kürtaj hakkı için 29 Temmuz'da düzenlenen eyleme, kürtaj karşıtı gerici bir Katolik grup saldırdı.

Ülkenin başkenti Santiago'da düzenlenen eyleme yönelik saldırıda iki kadın bacaklarından, bir kadın da karnından bıçaklandı. Yaralı kadınların hayatı tehlikesinin bulunmadığı öğrenildi.

Saldırıyı yüzleri maskeli bir gerici bir grup gerçekleştirirken, saldırıyla ilgili gözaltına alınan kimse olmadı. Hükümet ise saldırıdan yürüyüşe katılan "radikal" grupları sorumlu tuttu.

Saldırıya uğrayan kadınlarla kimse ilgilenmemesi, gazete ve televizyonlarda yer verilmemesi ve devlet yetkililerinin herhangi bir açıklama yapmamasıyla saldırının üzerinin örtülmek istenmesi tepki çekti.

Macron zor durumda...

Fransa'da kavgayı büyütme zamanı

Uzun bir süredir sınıf ve kitle hareketiyle sarsılan Fransa, şimdi de Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un bir korumasının yol açtığı skandalla çalkalanıyor. Macron oldukça zor durumda.

Macron'un halihazırda iki ekibi olduğu belirtiliyor. Biri, bugünkü konumunu borçlu olduğu sermaye sınıfının temsilcilerinden oluşmaktadır. Ki, bu onun gerçek ve resmi kabinesidir. Diğeri ise aralarında başını ciddi biçimde belaya sokan korumanın da bulunduğu, çoğu it-kopuktan oluşan ekiptir. Macron, işbaşına gelirken, sivil yaşamda ilişkili olduğu bu serseri takımını da yanına aldı. Bu, Fransa gibi ciddi gelenekleri olan bir ülkede ciddi bir riskti.

Macron'un her türlü gizli ve pis işine koştuğu, sırlarını paylaştığı, kimi danışman ve kimi de koruması olan bu serseri takımının bir gün başına iş açacağını hiç hesap etmediği anlaşılıyor. Nitekim, bu yıl Paris'te yapılan 1 Mayıs kutlamaları sırasında, koruması olan Benalla'nın polis kılığında bürünmüş olarak iki gösterici genci feci şekilde hırpalamasının ortaya çıkması, Macron'u, hem de hiç beklenmediği bir sırada, deyim uygunsa ciddi biçimde köşeye sıkıştırdı.

SKANDALIN UCU DOSDOĞRU DEVLETE UZANIYOR

Skandal, eğitimi ve kültürlü Fransız kamuoyunda anında büyük yankılara ve gitgide genişleyen ve büyüyen tepkilere yol açtı.

Olayın faili Macron'un kirli işlerini yaptırdığı bir korumadır. Olay onunla sınırlı olsaydı ya da onunla sınırlı kalsaydı, vakayı adiyeden sayılıp geçiştirilebilir ya da her yerde yapıldığı gibi, koruma Benalla cezalandırılabilir, olayın üstü örtülebilirdi. Fakat böyle olmadı. Zira olayın, eninde sonunda ucu kendilerine de uzanacak korkusu ve kaygısı ile, hem de en üst makamlarca bugüne dek özenle gizlenen bir olay olduğu ortaya çıktı. Olaya skandal boyutu kazandıran da budur.

Olaya yönelik tepkinin yaygınlığının ve büyüklüğünün nedeni de olayın bugüne dek gizlenmiş olması, üstelik de bunun bizatihi devletçe, devletin en temel kimi kurumlarının ve işbaşındaki hükümetin en üst makamlarınca yapılmış olmasıdır. Olay düpedüz bir siyasi skandaldır ve artık gizlenemiyor. Geline aş-

mada sosyal medyada en çok paylaşılan bir video olarak ifşa olmuş bulunuyor.

Denilebilir ki, söz konusu skandalın en masum(!) muhatabı Alexandre Benalla'dır. Gerçek muhatabı ise, başta Fransız büyük burjuvazisinin yeminli işçi ve emekçi düşmanı yeni yetme temsilcisi Cumhurbaşkanı Macron, İçişleri Bakanı, Paris Valisi, Emniyet Genel Müdürü, Cumhurbaşkanlığı kabine şefi, Elysee Sarayı genel sekreteri olmak üzere tüm bir devlet ve hükümet erkanıdır.

MACRON'UN TÜM HESAPLARI BOZULDU

Benalla'nın yol açtığı skandal tam da Macron'un Fransa'yı koyu bir karanlığa sürüklemeye çalıştığı, anayasa reformu adı altında burjuva demokratik anlamdaki tarihsel kazanımları dahi köklü bir tasfiyeden geçirmeye hazırlandığı bir sıra patlak verdi. Ve kelimenin gerçek anlamıyla, Macron'un tüm hesaplarını bir anda alt üst etti.

Zira olaya yönelik kitlesel tepki son derece büyük ve en önemlisi de oldukça kararlı bir niteliği var. Bu nedenle de nasıl seyredeceği ve sonuçlanacağından bağımsız olarak, adı geçen devlet ve hükümet erkani hakkında anında soruşturma başlatıldığı açıklandı. Daha da önemlisi, Elysee Sarayı'nda hazırlanıp, Fransız halkına dayatılmayı bekleyen anayasa taslağı da şimdilik geri çekildi ya da ertelendi. Ne zaman yeniden raftan indirileceğine dair bir tarih dahi saptanmış değil.

Skandala dönük tepkiler her gün daha da büyüyor. Kamuoyu baskısı bü-

yük bir ağırlığa dönüşüp, toplumun her kesimine cesaret aşıyor. Bu durum aynı zamanda parlamento içinde de bir hareketlenmeye yol açmış bulunuyor. Skandalın sarsıcı etkilerinin Macron ve kabinesini köşeye sıkıştırdığını gören sağ ve sol pek çok milletvekili, Macron karşıtlığı temelinde birleşik bir muhalefet halinde bir araya geldiler.

Hiç kuşkusuz tüm bunlar olurken Macron da boş durmuyor. Gerçek ve resmi kabinesi ile kafa kafaya vererek, yediği bu darbeyi nasıl savuşturacağını hesabını yapıyor. Darbenin sarsıcı etkileri geçer geçmez, yeniden saldırıya geçeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

MACRON'UN İLK YENİLGİSİ Mİ?

Gelinen yerde diğer Avrupa ülkelerindeki sınıf kardeşleri gibi, Fransız burjuvazisi de burjuva demokrasisini bir yük olarak görmektedir. En sıradan demokratik haklara dahi tahammül etmemektedir. Burjuvazinin, Fransız işçi ve emekçilerinin tarihsel tüm kazanımlarını köklü biçimde tasfiyeyi amaçlayan saldırısı tam da bunun ifadesidir. Benalla skandalı ile oluşan tepkiler nedeniyle şimdilik ertelediği anayasa reformu bunun için gündeme getirilmiştir. Bugüne dek hiçbir sağ ve sol hükümetin cesaret edemediği bu saldırıyı cepheden savunmayı ve büyük bir hırs ve hevesle hayata geçirmeyi Macron üstlenmiştir.

Macron'un yerleşik düzene ve onun başta parlamento ve anayasa olmak üzere yerleşik kurumlarına yönelik savaşı, gerçekten de köklü bir saldırdır ve Fran-

sız burjuva devriminin eseri olan burjuva cumhuriyeti süpürüp atmayı hedeflemektedir. Saldırı burada durmayacaktır. Demiryollarının özelleştirilmesi, sigorta, işsizlik kasası ve emeklilik reformu gibi saldırılar sırada bekliyor.

Macron'un köpekçe bir sadakat içinde olduğu büyük burjuvaziye ve onun örgütü MADEF oligarklarına sözü var. Şimdiki geri çekilmesi geçicidir. İlk fırsatta yeniden saldırıya geçilecektir.

Ancak bu, bu kez kolay olmayacaktır. Macron dolaysız sorumluluğunu taşıdığı skandal nedeniyle şimdi daha çok yıpranmıştır. Daha da önemlisi, anayasa taslağını geri çekerek, ne zaman gündeme getireceği konusunda bir tarih dahi vermeyerek, açıkça ilk yenilgisini almıştır. Bundan sonraki seyri ve sonucu ne olursa olsun, bu bir kazanımdır.

Bu kazanım, maksatlı biçimde parlamentoya, gelişme karşısında birleşik bir muhalefet halinde hareket eden sağ ve sol eğilimli milletvekillerine mal ediliyor. Oysa tam tersine, Macron'a geri adım attıran, hatta yeni bir saldırı konusunda cesaretini kıran, aylardır grevde olan demiryolu işçileri, eylemleri ile her defasında hayatı felç eden kamu emekçileri, boykot ve blokajları ile kitle hareketine dinamizm kazandıran öğrenciler ve toplumunda ikide bir Paris'in ünlü meydanlarını hınca hınç dolduran yüz binlerdir. Somut ve sembolik olarak, 1 Mayıs göstericileridirler. Gerçek budur.

Macron ve devlet suç üstü yakalanmıştır. Şimdi zaman bunun üzerine gitme, açılan gediği büyütme ve kavgayı daha da harlama zamanıdır.

Kapitalizm insanı ve doğayı katlediyor

Geçtiğimiz haftalarda Yunanistan'da çıkan yangında hayatını kaybedenlerin sayısı 90'ı aştı. Yangının çıkış nedenine dair ise pek çok fikir ortaya atıldı. Kundaklama iddiasından elektrik kablolarının kopmasına; kuraklıktan bir sigara izmaritine kadar birçok neden öne sürüldü. Amvrosios adlı bir Yunan piskopos ise bizlere çok tanınmış gelecek bir açıklama yaparak yangını başbakan Tsipras'ın ateist olmasına bağladı!

Tüm spekülasyon iddiaları bir kenara bırakırsak yangının asıl nedeninin ve bir katliam boyutuna varmasının sebebinin doğayı kendi ihtiyaçları çerçevesinde talan eden sistem olduğunu görüyoruz. Yunan İtfaiyeciler Federasyonu Başkanı Dimitris Stathopoulos yaptığı açıklamalarla katliamdaki ihmaller zincirini sıraladı. İlgili bölgenin tahliye edilmesi tavsiyesini hükümete ilettiklerini ancak dikkate alınmadıklarını belirtti. Ayrıca meteorolojinin de bölgedeki yüksek rüzgar hızını öngöremediğini dile getiren Stathopoulos, "Uçaklar o rüzgârda kalkamadılar. Eğer meteoroloji kurumu tehlike seviyesini yükseltip uyarıda bulunmuş olsaydı, uçaklar başka bir havalimanına gitmiş olabilirdi. Rüzgâr öngörülemediği için kaynaklarımız dağınık halde kaldı" dedi. Yunanistan'daki kemer sıkma politikası nedeniyle Yunan itfaiyesine yönelik büt-

çe kesintilerine de değinen Stathopoulos, kurumun yangın söndürme araç ve gereçlerinin yüzde 30'unun kullanılmaz durumda olduğunu aktardı.

Londra'daki Westminster Üniversitesi'ndeki öğretim üyesi olan Yunan hukukçu Ioannis Glinavos ise ülkedeki her seçim öncesi gelenekselleşen "imar barışı"na ve inşaat sektöründeki yolsuzluklara dikkat çekti: "Yunanistan'da, biraz çalılı temizleyip veya bir ormanın bir kısmını kesip bir binanın temelini atabilir, yerel yetkililere rüşvet vererek kamu hizmetleri için bağlantıyı çekebilir ve sonra da, yasadışı binalar için düzenli olarak, çoğunlukla da bir genel seçim yaklaşırken çıkarılan affı bekleyebilirsiniz. Son yasallaştırma çabası (af), ekoloji yönetimi ve yangın güvenliği gibi alanlardaki sonuçları dikkate alınmaksızın bir kâr elde etme girişimi olarak alkışlanmıştır. Girişimciler işte orman yangınlarından bu şekilde faydalanıyor; yangın, onların erişim olmayan, çoğunlukla kendilerinin sahibi de olmadıkları bölgelerde, kuralları dikkate almadan inşaat yapmalarının önündeki engeli kaldırıyor. Orman yanıyor, insanlar ölüyor, inşaatçılar inşa ediyor ve oylar kazanılıyor." Yangının çıkışına dair yayılan spekülasyonlara dair ise; "Kıvılcım nasıl çakmış olursa olsun, Yunanistan'ın korkunç trajedisinin kaynağı

takdir-i ilahi değil. Bu trajedi, oy avcılığına çıkan sahtekâr bir siyasi sınıfın, para kazanan inşaatçıların, el altından verilen rüşvetin sonucu. Bu, talancı bir devlet ile suç ortaklığı yapan bir halkı birbirine bağlayan, kurumsallaşmış bir trajedi" diyerek yangının gerisindeki çarpıcı gerçeği ortaya koydu.

Yakın zamanda Çorlu'da yaşanan tren faciasında da ihmalin ve rant hırsının neler yol açtığını görmüştük. Özelleştirme sonucu TCDD bünyesinde personel sayısının düşürülmesi ve yol bekçiliği uygulamasının kaldırılması, devletin yapması gereken denetim ve kontrol işlemlerinin özel şirketlere devredilmesi, maliyeti azaltmak için travers ve dolgu malzemelerinin kalitesinin düşürülmesi ve yapı ruhsatlarından mimar ve mühendislerin imzasının kaldırılması 25 insanın canına malolmuştu.

Odağına insan hayatını ve toplum çıkarlarını koymayan kapitalist sistem için rant ve kâr önde geliyor. Kendi sefil çıkarları için doğayı talan eden sermaye, büyük çoğunluğu doğal dengenin bozulmasından kaynaklanan afetler konusunda maliyetten kaçarak gerekli önlemleri almıyor, küçük bir doğal afet onlarca insanın hayatını kaybettiği bir katliama dönüşüyor.

Paris'te Yves Rocher boykotunda 9. hafta

Grev ve Direnişlerle Dayanışma Komitesi, Flormar işçilerine destek için 9. eylemini 27 Temmuz'da gerçekleştirdi.

Boykot için bu defa hedef alınan mağazası Paris'in ünlü alışveriş merkezlerinden Passage de Havre oldu. Eylemciler Yves Rocher mağazası önünde afiş ve bil-

dirileriyle yerlerini aldılar. Pasaj içerisinde sloganlar eşliğinde yankılanan boykot çağrısı üzerine özel güvenlikler kısa süre içerisinde mağaza önüne geldi. Özel güvenlikler pasaj içerisinde eylem yapılamayacağını söylerken eylemciler bir süre daha mağaza önünde boykot çağrısını

sürdürdüler.

Daha sonra daha canlı bir sirkülasyonun olduğu pasaj önüne geçildi. Pasaj kapısında da bildiri dağıtımı ve sloganlarla bekleyiş devam ederken yoğun yağmur yağışı nedeniyle alandaki kitlenin sayısı azalınca eylem sonlandırıldı.

Irak'ta kitlesel protestolar

Irak'ta kamu hizmetlerindeki sorunlara, işsizliğe, yolsuzluğa karşı kitlesel protestolar 27 Temmuz'da da devam etti.

Başkent Bağdat'ta Tahrir Meydanı'nda toplanan kitleler, yolsuzluğa ve siyasi iktidardaki çürümeye karşı sloganlar attı. Hükümetin protesto edildiği eylemde polis ablukası dikkat çekerken, barikatları aşmak isteyen eylemciler polisin saldırısına uğradı. Ayrıca eylemde polisin basına yönelik de baskı ve dayatmalarda bulunduğu bildirildi.

Başkent'in yanı sıra Basra, Misan, Zikar, Kerbela, Babil, Divaniye, Necef ve Müsenna kentlerinde de gösteriler yapılırken, yolsuzluk ve hükümet protesto edildi.

Yaklaşık 3 hafta önce ülkenin güneyinde patlak veren kitlesel protestolarda 14 kişi yaşamını yitirirken, 700'den fazla kişi yaralandı.

İran'da kriz protestosu: Yüzlerce kişi sokakta

İran'da ekonomik sorunların yarattığı sonuçlardan bunalan işçiler ve esnaf, protesto eylemlerini sürdürüyor.

1 Ağustos'ta İsfahan'da yüzlerce kişinin katıldığı bir gösteri daha düzenlendi. Pahalılığı ve elektrik kesintilerini protesto eden kitle "Diktatöre ölüm" sloganları attı.

Sosyal medyada eyleme ait video görüntülerin paylaşımı yapılırken, şehirde çatışmaların yaşandığı da iddia edildi.

Döviz kurundaki ani artışın ardından krizin etkileri İran hükümetinin "tedbir" adımlarına rağmen yakıcı olarak hissediliyor. İşçi ve emekçilerin alım gücü giderek düşerken, iş yerleri üst üste kapanıyor. Son aylarda ülkede yapılan yürüyüş ve kepenk kapatmaların yanı sıra genel grev çağrıları da dile getiriliyor.

Temmuz ayında en az 15 kadın katledildi

Kadına yönelik şiddet aralıksız devam ederken Temmuz ayında en az 15 kadın cinayeti yaşandı, 22 çocuk ise cinsel istismara maruz kaldı.

JinNews'in haberine göre; Temmuz ayı içinde en az 15 kadın katledilirken 5 kadın şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdi. 4 çocuk öldürülürken, 2 bebek ise henüz dünyaya gelmeden anne karnında katledildi.

Temmuz ayında çocuklara dönük cinsel suçlarda artış yaşanırken, basına 22 çocuğun cinsel istismara maruz bırakıldığı yansdı.

EN FAZLA KADIN KATLIAMI YİNE İSTANBUL'DA!

En fazla kadın katliamı haberi İstanbul'dan geldi. Temmuz ayında basına yansıdığı kadarıyla İstanbul'da 5 kadın katledildi.

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, 392 çocuğun cinsel istismara maruz bırakılması sonucu oluşan gebeliğinin adli makamlara bildirilmediği ortaya çıktı.

Basına yansıyan kadın ve çocuk katliamı, şüpheli kadın ölümleri şu şekilde:

* Urfa'nın Eyyübiye ilçesinde Ali Rıza Server isimli erkek, Zemzem Server'i 3 Temmuz günü katletti.

* Van'ın Çaldıran ilçesinde yaşayan Gülistan Alma 3 Temmuz günü şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdi.

* Antalya'nın Manavgat ilçesinde 8 Temmuz günü şüpheli bir şekilde yaşamını yitirmiş halde bulunan Almanyalı Karin Ellen Hitzel'in, Şahin Avcı isimli erkek tarafından katledildiği belirlendi.

* Manisa'nın Kula ilçesinde İbrahim Kutluay isimli erkek, 11 Temmuz günü Zümrethen Kutluay'ı şiddet uygulayarak katletti.

* Samsun'da M.S isimli erkek, birlikte olduğu trans kadın Simge Sezer'i 11 Temmuz günü katletti. Gözaltına alınan erkek ardından tutuklandı.

* İstanbul'da yaşayan Hanım Kıyak 10 Temmuz günü şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdi.

* İstanbul'da yaşayan Türkan Uygun oğlu Mehmet Bahadır Uygun tarafından 16 Temmuz günü işkence edilerek katledildi.

* Balıkesir'in Dursunbey ilçesinde 14 yaşındaki bir çocuk evde bulunan silahla oynadığı sırada 8 yaşındaki kardeşini 20 Temmuz günü vurarak ölümüne sebep oldu.

* Askere gidecek M.K isimli kişi için düzenlenen eğlencede S.B isimli şahıs tarafından havaya rastgele açılan ateş sırasında tutukluk yapan tabancanın aniden patlaması sonucu 6 yaşındaki İsmail Dolere isimli çocuk hayatını kaybetti.

* Adana'nın Çukurova ilçesindeki polis Ayşe Açı'nın 19 Temmuz günü şüpheli bir şekilde yaşamına son verdiği iddia edildi.

* Antep'te İsa Ç. isimli erkek evli olduğu ve 7 aylık hamile olan Aysel Kurt'u işkence ederek bebeği ile birlikte katletti.

* Konya'nın Karatay ilçesinde Suriyeli olduğu öğrenilen Abdulbasid El M. isimli erkek 8 aylık hamile olan Amira Alyasouf'u (38) bebeği ile birlikte katletti.

* İstanbul'un Üsküdar ilçesinde 21 Temmuz günü Güneş Karaçuban evli olduğu Sabri Barça isimli erkek tarafından katledildi.

* Adıyaman'ın Besni ilçesinde Salih Albay isimli erkek 22 Temmuz günü aynı aileden Serpil Albay, Devran (4) ve Ceyda (2) ile iki kişiyi daha katletti.

* Uşak'ta, Yeliz T. isimli kadının intihar ederek yaşamına son verdiği iddia edildi.

* 23 Temmuz günü Ankara'nın Mamak ilçesinde S.İ. isimli erkek, annesi Z.İ.'yi katletti.

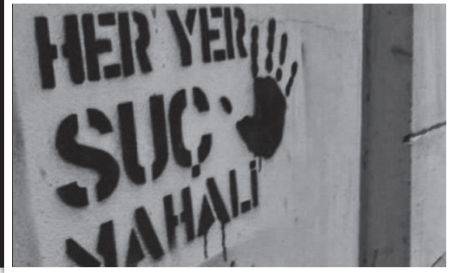
* Konya'nın Meram ilçesinde Yakup Kaya isimli erkek, evli olduğu Emine Kaya'yı 24 Temmuz günü katletti.

* İstanbul'un Avcılar ilçesinde M.R.Ç. isimli erkek, boşanma aşamasında olduğu Ayşegül Ç. ve annesi Fehime Küçük'ü 26 Temmuz akşamı katletti.

* Uşak'ın Eşme ilçesinde Muammer A. isimli erkek 29 Temmuz gecesi ateşli silahla Ümmü A.'yı katletti.

* Antalya'nın Kepez ilçesinde Zübeyde D., evli olduğu Tolga D. isimli erkek tarafından 30 Temmuz günü katledildi.

* Karaman'da çocuk yaşta evlendirilen Fatma Sert, evinde şüpheli bir şekilde yaşamını yitirmiş halde bulundu.

Bürokratlar tacizden açığa alındı

Ankara Büyükşehir İtfaiye Dairesi'nde stajyer öğrencilere cinsel istismarda bulunan 3 bürokrat açığa alındı.

Ankara Büyükşehir İtfaiye Dairesi Başkanı Celil Sipahi ile birlikte istasyon müdürü N.K. ve merkezde görevli amir H.Y. bir aylık staj için itfaiyeye giden meslek liseli öğrencileri istismar ettikleri için açığa alındılar.

Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından başlatılan soruşturma neticesinde 3 bürokrat 23 Temmuz'da açığa alınırken soruşturma kapsamında stajyer öğrenciler ile öğretmenleri ve arkadaşlarının da bilgilerine başvuruldu.

Açığa alınan daire başkanı ile istasyon müdürü ve amirin de savunması alınacağı belirtildi.

Soruşturma dosyasına ayrıca Daire Başkanı Celil Sipahi ile amir H. Y.'nin stajyer öğrencilerle mesajlaşmaları da girdi. Bu mesajlarda cinsel içerikli paylaşımlar bulunduğu iddia edildi.

DOSYADAN: ÖĞRETMEN, CİNSEL İSTİSMARA ŞAHİT OLDU

Soruşturma dosyasına giren suçlamalardan biri de H. Y.'nin bir kız öğrenciye cinsel istismarda bulunmasına, öğretmenin şahit olduğu iddiası. Öğretmenin bu istismar iddiasını öğrencinin rehber öğretmenine anlattığı, bu olayla ilgili de tutanak tutulduğu kaydedildi.

'SAMİMİ BİR ORTAMIMIZ VAR, ÇEKEMEYENLER OLABİLİR'

Soruşturma kapsamında açığa alınan İtfaiye Daire Başkanı Sipahi, suçlamaları reddederek şunları söyledi:

"Şerefimle temin ederim ki böyle bir şey yok. Bu bir komplo, bir dedikodu. Açığa alındığıma dair bana yazı tebliğ edildi. Ancak soruşturmanın içeriğini bilmiyorum. Henüz savunmamı almadılar. Kurumum için her şeyi yaptım, makam odamda oturmayan bir başkanım, sürekli personelimle, öğrencilerimle iç içeyim. Samimi bir ortamımız var, bunları çekemeyenler olabilir."

Uşak'ta kadın cinayeti

Uşak'ta bir kadın eşi tarafından katledildi. 31 Temmuz'da Eşme ilçesinde Şehit Alibey Mahallesi'nde yaşanan olayda 57 yaşındaki Ümmü A, 61 yaşındaki eşi Muammer A'nın silahlı saldırısına uğradı.

Pompalı silahla gerçekleştirilen saldırıda Ümmü A. olay yerinde yaşamını yitirdi. Polisler tarafından gözaltına alınan Muammer A. ise tutuklanarak cezaevine gönderildi.

İmam hatip projesi çöktü: 200 bin öğrenci sistem dışında kaldı

Milli Eğitim Bakanlığı'nın yeni liseye giriş sisteminin sonuçları, 10 aydır yaşanan kaosu gözler önüne serdi. 8. sınıftan mezun olan 1.2 milyon öğrenciden 200 bini herhangi bir tercih yapmayarak sistem dışında kaldı. Sınava giren 1 milyon öğrenciden yarısı tercihte bulunurken, 1. tercihindeki hayaline sadece 33 bin öğrenci kavuştu. Hükümetin "göz bebeği" imam hatiplerde ise kontenjanların yarısı boş kaldı. Boş kontenjanların okul türlerine göre dağılımına bakıldığında 70 bin 617 öğrenci, nakil dönemlerinde ya imam hatip lisesine ya da meslek lisesine gitmek zorunda olacak.

91 BİN ÖĞRENCİ YERLEŞEMEDİ

Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla değiştirilen lise giriş sisteminin ilk yerleştirme sonuçları 30 Temmuz'da açıklandı. MEB'in tercih sınırını 5 ile sınırlaması ve aynı okul türünden sadece 3 tercih hakkı tanınması, on binlerce öğrencinin yerleşememesine ve evlerinden uzak okullara zorlanmasına neden oldu. MEB, kimse istemediği okula yerleşmeyecek açıklaması yapsa da 91 bin öğrencinin yerleşemediği sonuçlara göre, sadece 21 bin kişilik Anadolu lisesi kontenjanı kalması, öğrencilerin imam hatip veya meslek liselerine mecbur kalmasına neden oldu.

SADECE 33 BİN ÖĞRENCİ İLK TERCİHİNE YERLEŞEBİLDİ

'Nitelikli' lise olarak belirlenen bin 556 lise ve 127 bin 480 kişilik kontenjan için yarışan 1 milyona yakın öğrenci-

den yalnızca yüzde 45'i tercih yaptı.

MEB istatistiklerine göre, nitelikli okullara 127 bin 283 öğrenci yerleşti ve bu okullarda sadece 197 kontenjan boş kaldı. Anadolu, fen ve sosyal bilimler liselerinde nakil dönemi için hiç boş kontenjan kalmazken Anadolu imam hatip liselerinde 65, Anadolu teknik liselerinde ise 132 kontenjan boş kaldı. Tercih döneminde danışmanlık için MEB binlerce öğretmeni seferber etse de öğrencilerden sadece 33 bini ilk tercihine yerleşebildi.

İMAM HATİP VE MESLEK LİSESİ KONTENJANININ YARISI BOŞ KALDI

Yerel yerleştirmede, 434 bin Anadolu Lisesi kontenjanından 413 bini dolarken, nakil dönemi için sadece 21 bin 70 kişilik yer kaldı. 224 bin kişilik imam hatip kontenjanında ise 107 bin kişilik kontenjan bu okulların eve yakın olsa da tercih

edilmediğini gösterdi. 481 bin 482 kişilik meslek lisesi kontenjanının da 214 bini boş kaldı. 3 bin 509 aday, pansiyonlu okul tercihinde bulunurken bu öğrencilerin de yalnızca 477'si pansiyonlu okullara yerleştirildi.

MEB'in 5 tercih sınırlaması içerisinde aynı okul türünden sadece 3 tercih yapabilme politikası, yoğun tepki ve eleştirilere karşı on binlerce öğrenci için zorunlu imam hatip tercihine dönüştürüldü. 91 bin 687 öğrenci tercih yapmalarına karşın herhangi bir okula yerleşemedi. Nakil döneminde Anadolu liselerinde sadece 20 bin kontenjan boş kaldığı için yaklaşık 70 bin 617 öğrenci ya imam hatip lisesine ya da meslek lisesine gitmek zorunda olacak. 1 milyon 229 bin 591 öğrenci 8. sınıftan mezun olurken bu öğrencilerin yüzde 20'ye yakını herhangi bir okul tercih etmeyerek sistem dışında kaldı. 211 bin 700 öğrenci tercihte bulunmadı.

Geleceğimiz çembere sığmaz! Yine bir sınav ve yine yüz binlerce gencin çalınan hayalleri...

Bu sene 1 milyon 200 bin öğrencinin girdiği LGS'nin yerleştirme sonuçlarında binlerce genç açıkta kaldı. TE-OG'un kaldırılmasının ardından büyük ümitlerle 'yeni' sistem beklendi. 'Yeni' sistem açıklanana kadar büyük bir belirsizlik ortamı yaşandı. Öğrenciler son aylara kadar sınava girip girmeyeceğini dahi bilmiyordu.

MEB tarafından açıklanan ve adına "çember sistemi" denilen 'yeni' modele göre öğrenciler, merkezi yerleştirme ve mahalli yerleştirme olarak iki tercihte bulundular. LGS yerleştirme sonuçlarına göre 127 bin öğrenci merkezi yerleştirme ile okullara yerleşirken, 798 bin öğrenci ise evinin en yakınındaki okullara yerleşti. Yerleştirmelere göre öğrencilerin yüzde 50'si Anadolu lisesi, fen lisesi ve sosyal bilimler liselerine yerleşirken; meslek liselerine yerleşen öğrencilerin oranı yüzde 35, imam hatiplere yerleşenlerinki ise yüzde 15 oldu. Hiçbir yere yerleşemeyip açıkta kalan öğrencilerin sayısı ise 100 bine yakın.

Görünen o ki; hiçbir yere yerleşemeyen öğrencilerin büyük çoğunluğunun önünde imam hatip ve meslek lisesi dışında bir seçenek kalmıyor. Her mahalleye imam hatip açan AKP iktidarı dindar ve kindar bir nesil yetiştirme yolunda öğrencileri zorunlu olarak bu okullara yönlendiriyor.

Bu sonuçlar binlerce öğrencide büyük bir hayal kırıklığı yarattı. Açıkta kalan binlerce öğrenci tepkilerini sosyal medya üzerinden dile getiriyor. Tüm bu yaşananlar karşısında ise sistemi daha iyi hale getireceğini söyleyen Milli Eğitim Bakanı suskunluğunu koruyor.

Bu tablonun ortaya çıkardığı şudur ki; eğitim ve sınav sistemi sorunu bir sistem sorunudur. Yarışa dayalı, elemeci sınav sistemi öğrencinin yetenekleri, istemleri ve toplumun ihtiyaçları doğrultusunda değil, yalnızca sermayenin ihtiyaçları ve hedefleri doğrultusunda şekilleniyor. Biz gençlere ise bir gelecek vaat etmiyor. Bizlerin geleceği bu sisteme sığmaz. Geleceğimiz kendi ellerimizdedir.

Kindar ve dindar bir nesil olmaya çağız!

**Geleceğimiz çembere sığmaz!
DEVİRCİ LİSELİLER BİRLİĞİ**

Tarikat şeyhine çocuğa cinsel istismardan tutuklama

Dinci-gerici tarikatların çocuklara yönelik istismarı her gün yeni bir haberle gün yüzüne çıkmaya devam ediyor. Konya'da yaşanan istismar olayında tarikatlara egemen sapkınlıkların hiç de müferrit olmadığı bizzat bu tarikatların başında bulunan "şeyh" kılıklı sapkınların istismarda başı çektikleri görüldü.

Konya'da Faruki tarikatının şeyhi olan Süleyman Işık, aralarında çocukların da olduğu 7 erkeğe cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla tutuklandı. Işık hakkında 49 yıldan 70 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

Olay 2018 yılı başlarında bir kişinin BİMER'e şikâyeti ile ortaya çıktı. Şikâyet başvurusunda, kendisini Faruki tarikatının şeyhi olarak tanıtan Süleyman Işık'ın aralarında çocukların da bulunduğu erkeklere cinsel istismarda bulunduğu öne sürüldü.

Konya Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatı ile yürütülen soruşturmada, 65 yaşındaki Süleyman Işık tarafından cinsel istismara maruz kaldığı öne sürülen kişilerin müşteki sıfatıyla ifadelerini alındı. İfadesi alınanlar dini duygularının suistimal edilerek cinsel istismara uğradıklarını

nı anlattılar.

Gözaltına alınan Süleyman Işık, Faruki tarikatının Konya sorumlusu olduğunu, evinin alt katında dini sohbetler ve zikirler yaptıklarını söyledi, cinsel saldırı iddialarını reddetti. Sorgusunun ardından adliye sevk edilen Süleyman Işık çıkarıldığı nöbetçi mahkeme tarafından tutuklandı. Polis'in Süleyman Işık'ın dükkanında yaptığı aramalarda ise birçok pornografik içerikli resim ve video kayıtları bulundu. Işık hakkında soruşturmasını tamamlayan savcılık 49 yıldan 70 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açtı.

Hiroşima, Nagazaki ve atom bombası

*"Makineleşmiş medeniyet, vahşiliğin son raddesine ulaşmıştır."
Albert Camus*

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı insanlık tarihi boyunca yapılan en kanlı savaştır. Sadece Sovyetler Birliği'nden 27 milyon, dünya genelinde ise 60-65 milyon arası insan yaşamını yitirmiştir. Savaşın bir diğer ağır sonucu ise kitle imha silahı olarak atom bombasının keşfedilmesi ve denenmesi olmuştur. ABD, savaşın sonlarına doğru hem Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne (SSCB) gözdağı vermek ve savaşın galibi unvanını SSCB'ye kaptırmamak için hem de Japonya'nın kayıtsız şartsız teslim olmasını zorlamak için 2 atom bombası kullandı. Böylece, emperyalist dünyanın yeni egemen gücü olduğunu kanıtlamış olacaktı.

*"Saçlarım tutuştu önce,
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim,
külüm havaya savruldu."**

6 Ağustos 1945, Hiroşima. Saat 8.15, sokakların en kalabalık olduğu vakitler. Bir uçaktan düşen cisim yeryüzünden 600 metre yukarıda patlar ve henüz ne olduğuna dair bir şey anlaşılmadan, o anda 200 m çapındaki nükleer şimşek denilen ateş topu ilk 1 kilometreyi yok eder. Ölümcül etki 4 kilometreye ulaşır. 10 saniye geçmiştir ve bütün kent yerle bir olur. O kadar anlık bir patlamadır ki, sanki güneş yeryüzüne inmiştir. 3000-4000 derece sıcaklık, bombanın patladığı yere yakın olanların gölgesini bırakır geride. Atomik gölgeler 73 yıl geçmesine rağmen halen kendini koruyor. Bomba patladığı anda 140 bine yakın insan yaşamını yitirdi ve yüz binlerce insan yaralandı. Patlamanın ardından ortaya çıkan radyoaktif maddeler ise haftalarca yayılmaya devam etti. Hayatta kalabilenler sonradan radyasyon zehirlenmesinden yaşamlarını yitirdiler ya da yıllarca etki-

lerini yaşadılar. Kanserler, mutasyonlar, kısırılık ve daha nice sorun kaç kuşaktır halen yaşanabiliyor.

İkinci atom bombası 9 Ağustos 1945 tarihinde 11.50'de Nagazaki şehrine atıldı. 80 bin kişi daha kül olup havaya savruldu.

ABD bu iki kente en fazla zararı vermek için, insanların dışarıda en yoğun oldukları saatleri gözetti, bombayı yeryüzünde değil havada patlatarak etkisini arttırdı. Hiroşima liman şehriydi ve %85'i sivildi. İkinci bomba için Kyoto hedeflenmiş, havanın sisli oluşundan kaynaklı Nagazaki'ye, bu bölgenin sivillerinin en yoğun olduğu yere atılmıştı.

Japonya 14 Ağustos 1945'te kayıtsız şartsız teslim olduğunu açıkladı.

Sonradan bölgeye yüzlerce bilim insanı, askeri uzmanlar gelip incelemelerde bulundular. Radyasyonun insanlarda ne gibi tepkimelere yol açacağı o güne dek bilinmiyordu, daha çok tavşanlar üzerinde denenmişti. ABD'li askeri analizciler bu silahın yarattığı sonuçlara dair yayınladıkları raporda, sanki bombayı onlar atmamış gibi, "Barış için, Hiroşima'nın yaşadığı dehşetin görüntülerinden daha ikna edici bir şey olamaz." diye not düşmüşlerdir. ABD bu savaşta 100 binden fazla, Japonya 1 milyon üzerinde asker kaybetmişti. ABD güya bu ölümleri durdurmak için savaşı sonlandırmak amacıyla atom bombası kullanmak zorunda olduğunu açıklamıştı. Ancak ABD'nin asıl amacını en başta belirtmiştik. ABD 7 yıl boyunca bombaların etkisini dünyadan saklamak için görüntülere, belgelere el koydu, gizlilik protokolü uyguladı...

Patlamaların üzerinden 2 yıl geçtikten sonra Amerika "Atom Bombası Kayıt Tespit Komisyonu" oluşturdu. Bu komisyonun amacı yaralıları tedavi etmek değil, radyasyonun insan sağlığına ilişkin etkilerini ve öldürme sebeplerini tespit etmektir. Bu çalışmada 120 binden fazla

insandan bilgi toplandı. Yıllardır süren bu incelemeler halen, en uzun süreli araştırma niteliğini koruyor. Buradan edinilen bilgiler üzerinden radyasyona maruz kalmış insanlara tedavi biçimleri geliştirildi. Emperyalist kapitalist sistemde sadece nükleer silahlar ile değil, kurulan nükleer santrallerde yaşanan "kazalar", sızıntılar sonucunda da binlerce insan radyasyon zehirlenmesi yaşadı, yaşıyor. En çok bilinen iki örnekten biri 26 Nisan 1986 Çernobil felaketidir. Burada yayılan radyasyon oranının Hiroşima'da atılan atom bombasının 400 tanesine bedel olduğu açıklanmıştı. İkinci örnek ise, 11 Mart 2011 Fukuşima felaketi. Japonya'da meydana gelen deprem ve tsunami sonucu Fukuşima nükleer santralinde sızıntı yaşanmıştı. Japon teknolojisinin nispi kalitesi göz önünde bulundurulduğunda diğer ülkelerde yaşanabilecek nükleer felaketlerin bilançosu tahmin edilebilir.

Nükleer silahlara geri dönerek bu bombaların tarihçesine göz atalım. 1896 yılında, Fransız fizikçi Henri Becquerel'in radyoaktiviteyi keşfetmesiyle geliştirilmeye başlanan atom enerjisi fiziksel olarak ilk defa 1911 yılında denendi. En çok kullanılan parçalanabilir madde uranyum-235 ve plütonyum-239'dur. Zenginleştirilmiş atom çekirdeklerine nötron bombardımanı yapılarak fisyon ya da füzyon tepkimeleri gerçekleştiriliyor ve büyük bir enerji açığa çıkıyor, zincirleme reaksiyon başlıyor. Bu bombanın yapısı Einstein'ın E=mc² formülüne dayanıyor. Atom enerjisinin silahlarda kullanılabilirliğini öngören Albert Einstein ve bazı bilim insanları 1939 yılında ABD'nin o dönemki başkanına bir mektup yazarlar ve Almanya'nın II. Dünya Savaşı başlamadan önce atom enerjisini keşfetmesine yakın olduğu ve savaşta kullanmaya karar verdiğini bildirirler. ABD, Almanya'dan önce davranır, araştırmalara başlar ve o dönem makine sektöründe çalış-

şan işçi sayısından çok daha fazla insanı bu projede çalıştırır. Sayısız denemeler yapılır, günümüzde halen de yapılıyor. Dünya atom bombasıyla Hiroşima ve Nagazaki'de tanıştı. O günden beri nükleer silah yarışı devam ediyor.

Mevcut güncel bilgileri TBMM Araştırma Hizmetleri Başkanlığı tarafından Temmuz 2017 yılında yayınlanan "Nükleer Silahlara İlişkin Veriler" isimli rapordan inceleyebiliriz. Resmi bilgilere göre, 14 ülkede 107, sahada 15 bin civarında nükleer silah bulunuyor. Bu silahların %93'ü Rusya ve ABD'ye ait. Oranlar ve ülkeler şöyle: Rusya (7000), ABD (6800), Fransa (300), Çin (260), İngiltere (215), Pakistan (130), Hindistan (120), İsrail (80) ve Kuzey Kore (10). Nükleer silah sahibi olmayan beş NATO üyesi ülkede ise (Belçika, Almanya, İtalya, Hollanda ve Türkiye) 6 hava üssünde 150 ABD nükleer silahı bulunmaktadır. Türkiye'de İncirlik üssünde yer alan silahların rakamına dair kesin bir bilgiye yer verilmeyerek 50 ila 90 civarı olarak belirtilmiş. Emperyalistler "Nükleer Silahların Yasaklanması Antlaşması (NPT)" çerçevesinde güya bu silahların denetimini sağlıyorlar. NPT'ye göre ilk nükleer testini 1 Ocak 1967 tarihinden önce yapmış olan ülkelerin bu silahları bulundurma hakkı oluyor. Bu ülkeler, ABD, Rusya, İngiltere, Fransa ve Çin. Hindistan, Pakistan ve İsrail NPT'ye hiç bir zaman taraf olmayarak silahlara sahip oldular. Kuzey Kore ise 2003 yılında bu anlaşmadan çekilerek füze denemelerine devam etti. Kuzey Kore'nin plütonyum madeni açısından zengin olduğu belirtiliyor. Bunun dışında uranyum madenlerinde çalışan işçilerin uzun süre bu maddeye maruz kalmaları sonucu ciddi sağlık sorunları yaşadıkları sık sık haberlere yansıyor.

Emperyalistler günümüzde sahip oldukları bu silahlar üzerinden birbirlerini tehdit etmeye devam ediyorlar. ABD bu silahları kullanma şartlarını genişleten bir doktrin yayınladı. Rusya çeşitli açıklamalar yaptı, Kuzey Kore açık bir şekilde füze denemeleri gerçekleştirdi.

Gözü dönmüş kapitalistlerin hegemonya savaşını nükleer savaş başlatarak devam ettirmeleri dünyamızın yeni felaketlere sürüklenmesi anlamına gelecektir. Bu ise başta insan olmak üzere, tüm canlı yaşamını tehdit eden önemli bir sorun alanıdır. Çözümü ise, emperyalist savaşların, silahlanmanın ve vahşi katliamların kaynağı olan kapitalist sistemin yıkılması ile mümkün olacaktır.

*"Çalıyorum kapınızı
teyze, amca bir imza ver.
Çocuklar öldürülmesin,
şeker de yiyebilsinler."**

*Nazım Hikmet, Kız Çocuğu şiiri

Patrona cennet, işçiye cehennem bir fabrika: Bross

Bundan bir ay önce Çerkezköy Organize Sanayisi'nde bulunan Bross Tekstil'de işe başladım. Liseyi yeni bitirdiğim için bana 1400 TL vereceklerini söylediler. Üniversiteyi kazanırsam yazın çalıştığım parayla en azından bazı ihtiyaçlarımı karşılayabilirim diye düşündüm. Bu yüzden de 1400 TL'yi kabul ettim. Fabrikada birçok genç arkadaşım da benim gibi asgari ücretin altında maaş alıyor. Bu uygulamayı yasal ve olması gereken buymuş gibi anlatıyorlar.

Patron ihracattaki büyümeyle gurur duyarken, kendileri de palazlanırken bizim ekmeğimiz ise küçülmeye devam ediyor. Evimizde hepimiz çalışmamıza rağmen geçinmekte halen zorluk yaşıyor, faturaları ödemekte zorlanıyoruz.

İşe girdiğim ilk hafta beni vardiyaya verdiler. Hem de gece vardiyasına. Birçok fabrikada olduğu gibi burada da kreş yok, bu durum kadın işçi arkadaşları fazlasıyla strese sokuyor. Acil durumlarda izin istiyorlar fakat buna karşılık hakarete maruz kalıyorlar. Yanı sıra, her ay maaşlarından kesintiler oluyor. Eğer ki bunları sorun

ediyorsanız ya kapı dışı ediyorlar, ya da bir dizi yalanla geçiştirmeye çalışıyorlar.

Yoğun mesailer, vardiya, işçiler üzerinde artan baskı ve mobbing aslında işçinin ruh halini olumsuz yönde etkiliyor, iş kazalarına sebebiyet veriyor. Geçtiğimiz ay bir işçi arkadaş elini makineye kaptırdı, bunun gibi birçok olay yaşanıyor.

Çay molası yok, her şey yarım saatlik

yemek molalarında yapılmaya çalışılıyor.

Yukarıda belirttiğim gibi Bross Tekstil patrona cennet, işçiye cehennem. Tüm bu olumsuz koşulları altüst etmek bizim ellerimizde, birliğimizde, örgütlülüğümüzde. Patronun baskısına, sömürsüne, hırsızlığına karşı şimdi DEV TEKSİL'de örgütlenme zamanı, hesap sorma zamanı.

ÇERKEZKÖY'DEN GENÇ BİR İŞÇİ

RTÜK'ten Kürtçe çocuk kanalına ceza

Sermaye devleti, Kürt halkının hak ve özgürlüklerine yönelik düşmanlığını, Kürtçe yayın yapan çocuk kanalına verdiği cezayla bir kez daha ortaya serdi.

Türkiye'deki ilk Kürtçe çocuk kanalı Zarok TV'de yayınlanan bir programda, çocukların söyledikleri türküler üzerinden "terör örgütünün amacına hizmet etmek" iddiasıyla kanala, reklam gelirlerinin yüzde 2'si ile yüzde 5'i arasında

para cezası ve 5 kez program durdurma cezası verildi.

RTÜK, OHAL döneminde bir süre kapatılan kanala yönelik cezasında, "terörü övemez ve teşvik edemez, terör örgütlerini güçlü veya haklı gösteremez, terör örgütlerinin korkutucu ve yıldırıcı özelliklerini yansıtıcı nitelikte olamaz" ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürdü. RTÜK, 17 ve 20 Mart'ta yayınlanan söz konusu

programlarda, çocuklar tarafından söylenen "Gulamın Cızıra Botane", "Kurdistan pir şêrîne" türkülerinin sözlerini "terör" demagojisiyle cezaya gerekçe yaptı. RTÜK'ün kararında, türkülerde geçen "Kurdistan; doğunun dirilişi, Nusaybin'in dirilişi" ve "Kurdistan çok tatlıdır. Kürtlerin vatanısın; Kandil ve çırasın, dünyada sesimizsin" ifadeleri "terör" ile ilişkilendirilerek cezaya gerekçe yapıldı.

Polise yargı koruması

Polis terörünün önünü açan sermaye devleti, yargısıyla aldığı kararlarla da polislerin işlediği suçları aklamaya ve polislerini korumaya devam ediyor. 5 yıl sonra savcılık, Dilan Dursun'u başının arkasından hedef gözeterek vuran, beyin kanaması geçirip 4 gün yoğun bakımda yatmasına ve yüzde 10 engelli kalmasına neden olan polis Serkan Kurnaz hakkında "kasten öldürmeye teşebbüsten" değil, "bilinçli taksirle yaralamaya sebebiyet vermekten" dava açtı. İddianamede şüp-

heli polisin 2 yıla kadar hapisle yargılanması ve dava sonunda verilecek cezanın da paraya çevrilmesi istendi.

Haziran Direnişi sırasında polis Ahmet Şahbaz'ın ateş etmesi sonucu yaşamını yitiren Ethem Sarısülük'ün cenaze töreninin yapıldığı 16 Haziran 2013'te Kızılay Meydanı'nda yapılan eyleme polis saldırdı. Dilan Dursun'un arasında bulunduğu bir grup, Kurtuluş Parkı'na doğru kaçtı. Dursun, buradan kaldığı yurda gitmek için yürüdüğü sırada arkadan

yaklaşan plakasız bir akrep aracından atılan gaz bombası başının arkasına isabet etti. Ağır yaralanan ve beyin kanaması geçiren Dilan Dursun, 4 gün yoğun bakımda kaldı. Gaz fişegi, Dursun'un yüzde 10 görme kaybına neden oldu. Dursun, bu olay nedeniyle yaşamı boyunca orta derece kronik baş ağrısıyla yaşayacak.

Ayrıca dava sürecinin başında Ankara Emniyet Müdürlüğü akrep aracında gaz tüfeği kullanan polisin adını gizlemiş ve görev belgelerini de değiştirmişti.

Sonsuza dek komünizm!

Geçtiğimiz haftalarda burjuva medyada yer alan bir haber dikkati çekiyordu. "Küba, anayasasından komünizmi çıkartıyor" diye servis edilen haberler, bize doksanlı yılların başındaki "Müjde, duvar çöktü" haberlerini anımsattı.

Küba, dünyadan izole edilmiş ve yaşam mücadelesi veren bu yoksul ada ülkesi, hâlâ komünizm düşmanlarını korkutmaya devam ediyor.

Komünizm yaşamsaldır. Nihai hedefdir. Son büyük kavgaya kadar yenilecek, sonrasında tekrar kavgaya tutuşulacak kadar büyük bir sevdadır. İnsanlığın kurtuluşu bu mücadeledir. İşte bu devrim düşmanlarının sevinmesi, anti-komünistlerin zafer çığlıkları atması bundandır. Çünkü önce değerlere saldırır düşmanlar. Yok edemezlerse içini boşaltır ve sadece nostaljik bir duruma getirir. Tıpkı bugün dünyanın her yerinde komünist simgelerin ticari nesnelere haline getirilmesi gibi. Ama unutulmamalıdır ki, kanla yazılan tarih silinmez ve ölümüne dövüşenler unutulmaz.

Che'nin, Fidel'in ve daha nicelerinin çıktığı bu yolda hiçbir düş yarım kalmayacak!

M. GÜZEL

İBD'den piknik ve forum

İşçilerin Birliği Derneği, 29 Temmuz'da farklı sektörlerden işçilerin bir araya geldiği piknik gerçekleştirdi.

Metal, tekstil, petrokimya, gıda, matbaa ve hizmet sektöründen işçilerin katıldığı piknik kahvaltı ile başladı. Kahvaltının ardından foruma geçildi. Forumda İBD adına söz alan bir metal işçisi açılış konuşması gerçekleştirdi. Konuşmada işçi sınıfına yönelik güncel saldırılar değerlendirildi. Bu saldırılarla birlikte işçi sınıfının örgütlenmesi önündeki engeller üzerinde duruldu. Konuşma işçi sınıfının birliğini sağlamak için yapılması gerekenlerle ilgili önerilerin getirilmesi ile sonlandırıldı.

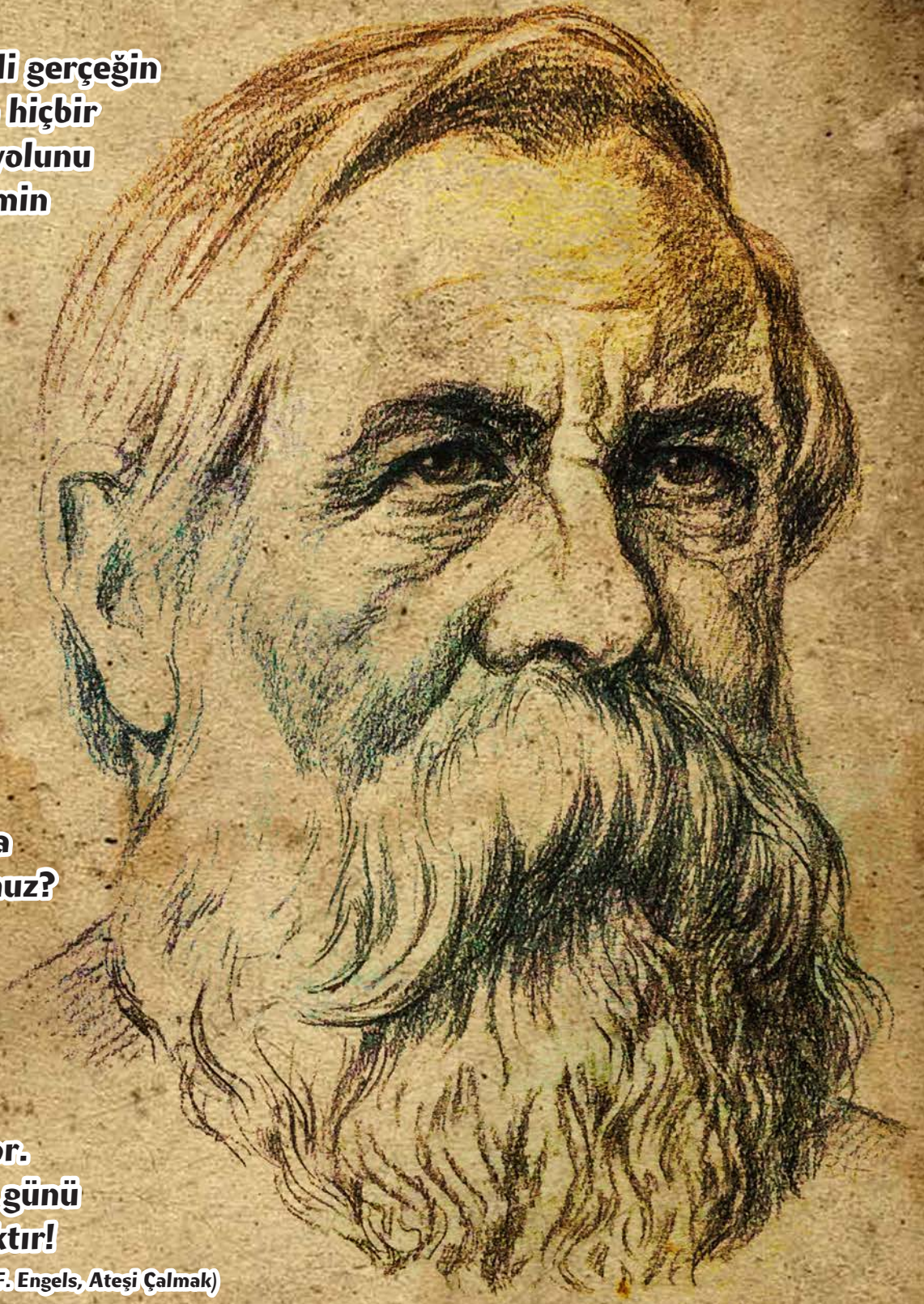
Forum kısmında söz alan işçiler fabrikalarında yaşadıkları deneyimleri aktardılar. Konuşmalarda işçi sınıfını bölen şovenizm ve mezhepsel ayrılıklar ile taşeron, İŞKUR'lu vb. şekilde güvencesiz çalışmanın örgütlenme önünde yarattığı sorunlar üzerinde duruldu. Forum yoğun yağış sebebi ile İşçilerin Birliği Derneği'nde sürdü-rüldü.

Bir düşüncenin sonsuzluğuna, ebedi gerçeğin zaferine olan inanç, bu düşüncenin hiçbir zaman ikileme düşmeyeceğinden, yolunu hiçbir zaman şaşırmayacağından emin olmaktır; tüm dünya ona karşı çıkıyor olsa da.

İşte gerçek filozofun gerçek dini budur....

Varsın bizim için, düşüncelerimiz uğruna kolaylıkla feda edebileceğimiz sevgi, çıkar, zenginlik olmasın; bu düşünce bize her şeyin kat kat fazlasını verecektir! Savaşacak ve kanımızı dökeceğiz, düşmanın acımasız gözlerine korkusuzca bakacağız ve son nefesimize kadar savaşacağız! Bayrağımızın dağların doruklarında nasıl dalgalandığını görüyor musunuz? Yoldaşlarımızın kılıçlarının nasıl parladığını... Görmüyor musunuz? Onların orduları dört bir yandan harekete geçmiş, vadilerden bize doğru koşuyor, şarkılar söyleyerek dağlardan iniyor. Büyük karar günü, halkların kavga günü yaklaşıyor ve zafer halkların olacaktır!

(F. Engels, Ateşi Çalmak)

Komünist öğretinin büyük kurucularından F. Engels'i ölümünün 123. yılında saygıyla anıyoruz.